

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (piata komora)

z 26. novembra 2015*

„Štátna pomoc — Digitálne televízne vysielanie — Pomoc na rozvoj digitálneho terestriálneho televízneho vysielania vo vzdialených a menej urbanizovaných oblastiach v Španielsku — Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za čiastočne zlučiteľnú a čiastočne nezlučiteľnú s vnútorným trhom — Výhoda — Služby všeobecného hospodárskeho záujmu — Článok 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ — Nová pomoc“

Vo veci T-462/13,

Comunidad Autónoma del País Vasco (Španielsko),

Itelazpi, SA, so sídlom v Zamudiu (Španielsko),

v zastúpení: pôvodne N. Ruiz García, J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo a M. Muñoz de Juan, neskôr J. Buendía Sierra a A. Lamadrid de Pablo, advokáti,

žalobcovia,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: É. Gippini Fournier, B. Stromsky a P. Němečková, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

SES Astra, so sídlom v Betzdorfe (Luxembursko), v zastúpení: F. González Díaz, F. Salerno a V. Romero Algarra, advokáti,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie 2014/489/EÚ z 19. júna 2013 o štátnej pomoci SA. 28599 [(C 23/10) (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)] poskytnutej Španielskym kráľovstvom na rozvoj digitálneho terestriálneho televízneho vysielania vo vzdialených a menej urbanizovaných oblastiach (okrem autonómneho spoločenstva Kastília-La Mancha) (Ú. v. EÚ L 217, s. 52),

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora),

v zložení: predseda komory A. Dittrich (spravodajca), sudcovia J. Schwarcz a V. Tomljenović,

* Jazyk konania: španielčina.

tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 12. marca 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Prejednávaná vec sa týka opatrení, ktoré vykonali španielske orgány v rámci prechodu z analógového na digitálne vysielanie v Španielsku, pokiaľ ide o celé územie Španielska s výnimkou autonómneho spoločenstva Kastília-La Mancha (Španielsko). Táto digitalizácia, ktorú možno technicky vykonať prostredníctvom terestriálnych, satelitných alebo káblových platforiem alebo prostredníctvom širokopásmového pripojenia k internetu, umožňuje účinnejšie využívanie rádiových frekvencií. V prípade digitálneho vysielania je televízny signál odolnejší voči interferenciám a môže byť sprevádzaný sériou doplnkových služieb, ktoré sú pridanou hodnotou programu. Okrem toho proces digitalizácie umožňuje získať tzv. „digitálnu dividendu“, t. j. voľné frekvencie, keďže technológie digitálneho televízneho vysielania zaberajú oveľa menšie spektrum než analógové technológie. Práve vzhľadom na tieto výhody podporuje Európska komisia od roku 2002 digitalizáciu v rámci Európskej únie.
- 2 Španielske kráľovstvo vytvorilo regulačný rámec nevyhnutný na podporu prechodu z analógového na digitálne vysielanie tým, že schválilo najmä zákon č. 10/2005 zo 14. júna 2005 o naliehavých opatreniach na podporu digitálneho terestriálneho televízneho vysielania, liberalizáciu káblového televízneho vysielania a podporu plurality (Ley 10/2005 de Medidas Urgentes para el Impulso de la Televisión Digital Terrestre, de Liberalización de la Televisión por Cable y de Fomento del Pluralismo, BOE č. 142 z 15. júna 2005, s. 20562, ďalej len „zákon č. 10/2005“) a kráľovský dekrét č. 944/2005 z 29. júla 2005, ktorým sa schvaľuje národný technický plán pre digitálne terestriálne televízne vysielanie (Real Decreto 944/2005 por el que se aprueba el Plan técnico nacional de la televisión digital terrestre, BOE č. 181 z 30. júla 2005, s. 27006, ďalej len „kráľovský dekrét č. 944/2005“). Tento kráľovský dekrét uložil národným vysielateľom povinnosť, aby na svojich príslušných územiach pokryli 96 % obyvateľstva, pokiaľ ide o súkromný sektor, a 98 % obyvateľstva, pokiaľ ide o verejný sektor.
- 3 Na účely riadenia prechodu z analógového na digitálne televízne vysielanie rozdelili španielske orgány územie Španielska na tri rôzne oblasti:
 - v oblasti I, ktorá zahŕňa 96 % španielskeho obyvateľstva a je považovaná za komerčne výhodnú, niesli náklady na prechod na digitálne vysielanie verejnoprávni, ako aj súkromní vysielatelia,
 - v oblasti II, ktorá zahŕňa menej urbanizované a vzdialené oblasti predstavujúce 2,5 % španielskeho obyvateľstva, neinvestovali vysielatelia do digitalizácie z dôvodu nedostatku komerčného záujmu, čo viedlo španielske orgány k financovaniu z verejných prostriedkov,
 - v oblasti III, ktorá zahŕňa 1,5 % španielskeho obyvateľstva, je digitálne terestriálne vysielanie vylúčené z dôvodu topografie, takže sa zvolila satelitná platforma.
- 4 Rozhodnutím zo 7. septembra 2007 prijala španielska Rada ministrov národný plán na podporu prechodu na digitálne terestriálne televízne vysielanie (ďalej len „DTT“), ktorým sa vykonáva národný technický plán stanovený kráľovským dekrétom č. 944/2005. Uvedený plán rozdelil španielske územie na 90 technických projektov prechodu a pre každý z týchto projektov stanovil lehotu na ukončenie analógového vysielania. Cieľom stanoveným v tomto pláne bolo dosiahnuť pokrytie španielskeho

obyvateľstva službou DTT, ktoré zodpovedá pokrytiu uvedeného obyvateľstva analógovým televíznym vysielaním v roku 2007, a to viac ako 98 % tohto obyvateľstva a 100 % obyvateľstva Baskicka (Španielsko).

- 5 Keďže hrozilo, že povinnosti pokrytia stanovené pre DTT (pozri bod 2 vyššie) by viedli k menšiemu pokrytiu španielskeho obyvateľstva v porovnaní s už existujúcim analógovým vysielaním, bolo potrebné zabezpečiť televízne pokrytie v oblasti II. Prejednávaná vec sa týka len financovania z verejných prostriedkov priznaného španielskymi orgánmi na podporu terestriálnej digitalizácie v uvedenej oblasti, konkrétnejšie financovania tohto procesu v rámci regiónov Baskicka, ktoré sa nachádzajú v tejto oblasti. V Baskicku sa v tejto oblasti nachádza 9,5 % obyvateľstva.
- 6 Dňa 29. februára 2008 prijalo španielske Ministerstvo priemyslu, cestovného ruchu a obchodu (ďalej len „ministerstvo“) rozhodnutie určené na zlepšenie telekomunikačnej infraštruktúry a stanovenie kritérií a rozdelenia financovania činností v prospech rozvoja informačnej spoločnosti v rámci plánu nazvaného „Plan Avanza“. Rozpočet schválený v zmysle tohto rozhodnutia bol vyčlenený sčasti na digitalizáciu televízneho vysielania v oblasti II.
- 7 V období od júla do novembra 2008 sa digitalizácia v oblasti II vykonávala prostredníctvom rôznych dodatkov k platným rámcovým zmluvám z roku 2006, ktoré boli v rámci Plánu Avanza uzatvorené medzi ministerstvom a autonómnymi spoločenstvami Španielskeho kráľovstva. Na základe týchto dodatkov previedlo ministerstvo finančné prostriedky autonómnym spoločenstvám, ktoré sa zaviazali pokryť z vlastných rozpočtových zdrojov ostatné náklady spojené s týmto plnením.
- 8 Dňa 17. októbra 2008 španielska Rada ministrov rozhodla o vyčleníení dodatočných finančných prostriedkov na rozšírenie a dokončenie pokrytia DTT v rámci projektov prechodu, ktoré sa mali dokončiť počas prvej polovice roka 2009. Finančné prostriedky boli poskytnuté po tom, čo boli v decembri 2008 medzi ministerstvom a autonómnymi spoločenstvami podpísané nové rámcové dohody, ktoré sa týkali vykonávania národného plánu prechodu na DTT. Dňa 29. mája 2009 schválila uvedená Rada ministrov kritériá rozdelenia finančných prostriedkov určených na financovanie opatrení prechodu na DTT.
- 9 Po podpise dodatkov k rámcovým dohodám z roku 2008 týkajúcich sa rozšírenia pokrytia DTT a uverejnení týchto rámcových dohôd a dodatkov v *Boletín oficial del Estado* začali autonómne spoločenstvá realizovať rozšírenie. Na tento účel buď samy usporiadali verejné súťaže, alebo tým poverili súkromné podniky. V určitých prípadoch autonómne spoločenstvá poverili vykonaním rozšírenia obce.
- 10 Vo všeobecnosti sa v Španielsku uskutočnili dva typy verejných súťaží. V prvom rade išlo o verejnú súťaž na rozšírenie pokrytia, čo znamenalo, že úspešný uchádzač bol poverený úlohou poskytnúť funkčnú sieť DTT. Úlohy, ktoré bolo potrebné vykonať, zahŕňali návrh a technické vyhotovenie siete, prenos signálu, inštaláciu siete a dodávku potrebného zariadenia. Ostatné verejné súťaže sa týkali dodávky telekomunikačných zariadení.
- 11 Celkovo sa v rokoch 2008 a 2009 investovalo do rozšírenia pokrytia v oblasti II takmer 163 miliónov eur z ústredného rozpočtu, čiastočne prostredníctvom zvýhodnených úverov pre autonómne spoločenstvá od ministerstva, a približne 60 miliónov eur z rozpočtov 16 dotknutých autonómnych spoločenstiev. Navyše obce financovali rozšírenie v sume približne 3,5 milióna eur.
- 12 Po rozšírení DTT v oblasti II niektoré autonómne spoločenstvá realizovali od roku 2009 druhú etapu, ktorou bolo usporiadanie ďalších verejných súťaží alebo uzatvorenie zmlúv bez verejných súťaží na prevádzku a údržbu zariadenia, ktoré sa digitalizovalo a nainštalovalo v rámci rozšírenia. Celková suma finančných prostriedkov poskytnutých prostredníctvom verejných súťaží na prevádzku a údržbu v rokoch 2009 až 2011 dosahovala najmenej 32,7 milióna eur.

- 13 Autonomné spoločenstvo Baskicko (Španielsko), prvý žalobca, vykonáva v Baskicku vo vzťahu k Španielsku svoje právomoci v postavení zákonodarnej a finančnej autonómie v súlade s ustanoveniami španielskej Ústavy a svojho autonómneho štatútu. Tieto právomoci sa týkajú najmä oblastí vysielania, ako aj služieb vo verejnom záujme a verejnej infraštruktúry za podmienok stanovených v uvedenej Ústave a dotknutom autonómnom štatúte. Rozvojom, údržbou a prevádzkou televíznej siete bola poverená spoločnosť Iteiazpi SA, druhý žalobca, ktorá je verejnoprávnym podnikom v 100 % vlastníctve baskickej vlády, pričom táto vláda poskytla tejto spoločnosti finančné prostriedky na zvládnutie procesu terestriálnej digitalizácie.
- 14 Komisii bola 18. mája 2009 doručená sťažnosť spoločnosti SES Astra, európskeho prevádzkovateľa satelitov, t. j. vedľajšieho účastníka konania, ktorá sa týkala údajnej schémy pomoci španielskych orgánov v prospech prechodu z analógového na digitálne televízne vysielanie v oblasti II. Podľa uvedeného prevádzkovateľa toto opatrenie zahŕňa neoznámenú pomoc, ktorá údajne narušila hospodársku súťaž medzi terestriálnymi a satelitnými vysielacími platformami.
- 15 Listom z 29. septembra 2010 informovala Komisia Španielske kráľovstvo, že v súvislosti s predmetnou pomocou poskytnutou na celom území Španielska s výnimkou autonómneho spoločenstva Kastília-La Mancha, v prípade ktorého sa začalo samostatné konanie, prijala rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ (ďalej len „rozhodnutie o začatí konania“). Uverejnením rozhodnutia o začatí konania 14. decembra 2010 v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ C 337, s. 17) Komisia vyzvala dotknuté strany, aby predložili svoje pripomienky.
- 16 Komisia po tom, čo jej boli doručené pripomienky španielskych orgánov a ďalších dotknutých strán, prijala 19. júna 2013 rozhodnutie 2014/489/EÚ o štátnej pomoci SA.28599 [(C 23/10) (ex NN 36/10, ex CP 163/09)] poskytnutej Španielskym kráľovstvom na rozvoj digitálneho terestriálneho televízneho vysielania vo vzdialených a menej urbanizovaných oblastiach (okrem autonómneho spoločenstva Kastília-La Mancha) (Ú. v. EÚ L 217, s. 52, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorého výrok znie:

„Článok 1

Štátna pomoc, ktorú [Španielske kráľovstvo] neoprávnene poskytlo prevádzkovateľom terestriálnej televíznej platformy na rozvoj, údržbu a prevádzku digitálnej terestriálnej televíznej siete v oblasti II v rozpore s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ, je nezlučiteľná s vnútorným trhom s výnimkou pomoci, ktorá bola poskytnutá v súlade s kritériom technologickej neutrality.

Článok 2

Individuálna pomoc poskytnutá v rámci schémy uvedenej v článku 1 nepredstavuje pomoc, ak v čase poskytnutia spĺňala podmienky stanovené nariadením prijatým podľa článku 2 nariadenia Rady (ES) č. 994/98 uplatniteľným v čase poskytnutia pomoci.

Článok 3

1. [Španielske kráľovstvo] získa späť nezlučiteľnú pomoc poskytnutú v rámci schémy uvedenej v článku 1 od prevádzkovateľov digitálneho terestriálneho televízneho vysielania bez ohľadu na to, či získali pomoc priamo alebo nepriamo.
2. Suma, ktorá sa má vrátiť, zahŕňa úroky plynúce od času, keď sa poskytla príjmom, do dátumu jej vrátenia.
3. Úroky sa vypočítajú na zostavenom základe podľa kapitoly V nariadenia Komisie (ES) č. 794/2004.
4. [Španielske kráľovstvo] zruší ku dňu oznámenia tohto rozhodnutia všetky zostávajúce platby týkajúce sa pomoci v rámci schémy uvedenej v článku 1.

Článok 4

1. Vrátene pomoci poskytnutej v rámci schémy uvedenej v článku 1 je okamžité a účinné.
2. [Španielske kráľovstvo] zaistí vykonanie tohto rozhodnutia do štyroch mesiacov od dátumu oznámenia rozhodnutia.
3. [Španielske kráľovstvo] predloží Komisii v priebehu dvoch mesiacov po oznámení tohto rozhodnutia tieto informácie:
 - a) zoznam príjemcov, ktorí získali pomoc v rámci schémy uvedenej v článku 1, a celkovú sumu pomoci, ktorú každý z nich získal v rámci tejto schémy, a to v kategóriách uvedených v časti 6.2 vyššie;
 - b) celkovú sumu (istinu a úroky z vymáhanej sumy), ktorej vrátenie sa od jednotlivých príjemcov požaduje;

...

Článok 5

Toto rozhodnutie je určené Španielskemu kráľovstvu.“

- 17 Na účely odôvodnenia napadnutého rozhodnutia Komisia po prvé usúdila, že jednotlivé opatrenia prijaté na ústrednej úrovni a uzatvorené a zmenené dohody medzi ministerstvom a autonómnymi spoločenstvami predstavujú základ schémy pomoci na rozšírenie DTT v oblasti II. V praxi to znamená, že autonómne spoločenstvá uplatňovali usmernenia španielskej vlády o rozšírení DTT (odôvodnenie 91 uvedeného rozhodnutia).
- 18 Po druhé Komisia konštatovala, že predmetné opatrenie sa má považovať za štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Vzhľadom na to, že uvedené opatrenie bolo financované zo štátneho rozpočtu a rozpočtov niektorých autonómnych spoločenstiev a obcí, išlo o zásah financovaný zo štátnych prostriedkov. Podľa Komisie je rozšírenie vysielacích televíznych sietí hospodárskou činnosťou a nevzťahuje sa naň výkon právomocí verejnej moci. Prevádzkovatelia platformy DTT sú tak priamymi príjemcami pomoci, zatiaľ čo prevádzkovatelia siete, ktorí sa zúčastnili verejných súťaží týkajúcich sa rozšírenia pokrytia, sú nepriamymi príjemcami pomoci. Výhoda, ktorú získali títo poslední uvedení prevádzkovatelia, bola selektívna, pretože takéto opatrenie sa týka iba odvetvia televízneho vysielania a v rámci tohto odvetvia sa týka iba podnikov, ktoré pôsobia na trhu s terestriálnymi platformami. Podľa napadnutého rozhodnutia španielske orgány s cieľom poukázať na neexistenciu štátnej pomoci v súlade s kritériami, ktoré stanovil Súdny dvor v rozsudku z 24. júla 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, Zb., EU:C:2003:415), uviedli ako najlepší a jediný príklad prípad autonómneho spoločenstva Baskicko (Španielsko). Podľa Komisie však prvé kritérium vyplývajúce z tohto rozsudku, podľa ktorého musí byť podnik, ktorý je príjemcom pomoci, skutočne poverený plnením záväzkov služby vo verejnom záujme a tieto záväzky musia byť jasne definované, nebolo splnené. Okrem toho v prípade neexistencie záruky najnižších nákladov vo všeobecnom záujme uvedeného autonómneho spoločenstva nebolo splnené ani štvrté kritérium uvedeného rozsudku. Podľa Komisie vzhľadom na skutočnosť, že satelitné a terestriálne vysielacie platformy si navzájom konkurujú, opatrenie určené na rozvoj, prevádzku a údržbu DTT v oblasti II predstavuje narušenie hospodárskej súťaže medzi týmito dvoma platformami. Predmetné opatrenie má tiež vplyv na obchod v rámci Únie (odôvodnenia 94 až 141 uvedeného rozhodnutia).
- 19 Po tretie Komisia konštatovala, že predmetné opatrenie nemožno považovať za štátnu pomoc zlučiteľnú s vnútorným trhom podľa článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ napriek tomu, že toto opatrenie bolo určené na dosiahnutie jasne vymedzeného cieľa spoločného záujmu a že uznala existenciu

zlyhania trhu. Podľa Komisie uvedené opatrenie, keďže nie je v súlade so zásadou technologickej neutrality, nie je primerané a nepredstavuje vhodný nástroj na zabezpečenie voľne dostupných televíznych kanálov pre obyvateľov oblasti II (odôvodnenia 148 až 171 napadnutého rozhodnutia).

- 20 Po štvrté Komisia usúdila, že v prípade neexistencie jasného vymedzenia prevádzky terestriálnej platformy ako služby vo verejnom záujme nemohlo byť predmetné opatrenie odôvodnené podľa článku 106 ods. 2 ZFEÚ (odôvodnenie 172 napadnutého rozhodnutia).
- 21 Po piate Komisia uviedla, že predmetné opatrenie nepredstavuje existujúcu pomoc, pretože uvedené opatrenie sa má považovať za zmenu, ktorá má vplyv na samotnú podstatu pôvodnej schémy. Španielske orgány teda mali toto opatrenie oznámiť (odôvodnenia 173 až 175 napadnutého rozhodnutia).
- 22 Po šieste Komisia spresnila jednotlivé prípady, keď španielske orgány mali vymáhať predmetnú pomoc od priamych a nepriamych príjemcov (odôvodnenia 179 až 197 napadnutého rozhodnutia).

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 23 Žalobcovia návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 30. augusta 2013 podali žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 24 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu v ten istý deň podali žalobcovia návrh na nariadenie predbežného opatrenia, v ktorom v podstate navrhujú, aby predseda Všeobecného súdu nariadil odklad výkonu napadnutého rozhodnutia. Uznesením zo 16. októbra 2013, Comunidad Autónoma del País Vasco a Itelazpi/Komisía (T-462/13 R, EU:T:2013:546), bol tento návrh zamietnutý a rozhodnutie o trovách konania bolo odložené na neskôr.
- 25 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 20. septembra 2013 požiadal vedľajší účastník o vstup do konania na podporu návrhov Komisie. Tomuto návrhu sa vyhovel uznesením z 10. februára 2014, Comunidad Autónoma del País Vasco a Itelazpi/Komisía (T-462/13, EU:T:2014:81).
- 26 Vedľajší účastník konania predložil svoje vyjadrenie 24. marca 2014. Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 24. apríla 2014 žalobcovia predložili svoje pripomienky k tomuto vyjadreniu. Komisia nepredložila pripomienky k vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania.
- 27 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (piata komora) rozhodol o začatí ústnej časti konania.
- 28 V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 rokovacieho poriadku z 2. mája 1991 Všeobecný súd vyzval Komisiu, aby predložila určité dokumenty. Komisia tejto žiadosti vyhověla v stanovenej lehote.
- 29 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 25. februára 2015 žalobcovia predložili svoje pripomienky k správe pre pojednávanie.
- 30 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté počas pojednávania z 12. marca 2015.
- 31 Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

— určil, že uvedené žalobné dôvody sú prípustné a dôvodné,

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 32 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - uložil žalobcom povinnosť nahradiť trovy konania.
- 33 Vedľajší účastník konania navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhovel návrhom Komisie,
- uložil žalobcom povinnosť nahradiť trovy konania spojené s vedľajším účastníctvom.

Právny stav

- 34 Na úvod treba uviesť, že žaloba je prípustná, hoci napadnuté rozhodnutie nie je určené žalobcom, čo nespochybnila ani Komisia. Pokiaľ ide o prvého žalobcu, je totiž nepochybné, že práve tento žalobca rozhodol o priznaní časti spornej pomoci Baskicku. Napadnuté rozhodnutie, ktoré bráni prvému žalobcovi vykonávať – ako tomu rozumie – jeho vlastné právomoci, ktoré mu priznáva priamo španielske právo, sa teda priamo a individuálne dotýka jeho právneho postavenia (rozsudky z 8. marca 1988, Exécutif régional wallon a Glaverbel/Komisia, 62/87 a 72/87, Zb., EU:C:1988:132, body 6 a 8; z 30. apríla 1998, Vlaamse Gewest/Komisia, T-214/95, Zb., EU:T:1998:77, bod 29, a z 9. septembra 2009, Diputación Foral de Álava a i./Komisia, T-227/01 až T-229/01, T-265/01, T-266/01 a T-270/01, Zb., EU:T:2009:315, bod 76). Pokiaľ ide o druhého žalobcu, keďže aktívna legitimácia autonómneho spoločenstva Baskicko bola preukázaná v prípade jedinej a tej istej žaloby, nie je potrebné skúmať aktívnu legitimáciu druhého žalobcu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. marca 1993, CIRFS a i./Komisia, C-313/90, Zb., EU:C:1993:111, bod 31).
- 35 Na podporu žaloby žalobcovia uvádzajú tri žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže Komisia nesprávne konštatovala existenciu štátnej pomoci. Druhý žalobný dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení v prípade analýzy zlučiteľnosti predmetného opatrenia s vnútorným trhom. Tretím žalobným dôvodom žalobcovia poukazujú na nesprávne právne posúdenie v rozsahu, v akom Komisia konštatovala existenciu novej pomoci.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ

- 36 Tento žalobný dôvod sa skladá z dvoch častí. Žalobcovia Komisii vytýkajú, že porušila článok 107 ods. 1 ZFEÚ v rozsahu, v akom konštatovala existenciu štátnej pomoci. Prvá časť sa zakladá na neexistencii hospodárskej výhody. V rámci druhej časti žalobcovia tvrdia, že druhý žalobca nezískal nijakú selektívnu výhodu.

O prvej časti založenej na neexistencii hospodárskej výhody

- 37 Žalobcovia tvrdia, že Komisia porušila článok 107 ods. 1 ZFEÚ v rozsahu, v akom konštatovala existenciu hospodárskej výhody pre druhého žalobcu. Žalobcovia sa domnievajú, že taká výhoda neexistovala, pretože kritériá, ktoré stanovil Súdny dvor v rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg (už citovaný v bode 18 vyššie, EU:C:2003:415), boli splnené.

- 38 Na úvod treba pripomenúť, že kvalifikácia pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ si vyžaduje splnenie všetkých podmienok uvedených v tomto ustanovení. Po prvé musí ísť o zásah zo strany štátu alebo financovaný zo štátnych prostriedkov. Po druhé tento zásah musí byť spôsobilý ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi. Po tretie musí poskytnúť výhodu jeho príjemcovi tým, že zvýhodňuje určité podniky alebo určitú výrobu. Po štvrté musí narúšať hospodársku súťaž alebo hroziť narušením hospodárskej súťaže (pozri rozsudok zo 17. decembra 2008, Ryanair/Komisia, T-196/04, Zb., EU:T:2008:585, bod 36 a citovanú judikatúru).
- 39 Táto časť sa týka konkrétnejšie tretej z týchto podmienok, podľa ktorej sa za štátnu pomoc považujú zásahy, ktoré sú bez ohľadu na formu spôsobilé priamo alebo nepriamo zvýhodniť podniky alebo ktoré treba považovať za hospodársku výhodu, ktorú by prijímajúci podnik za normálnych trhových podmienok nezískal (pozri rozsudok z 2. septembra 2010, Komisia/Deutsche Post, C-399/08 P, Zb., EU:C:2010:481, bod 40 a citovanú judikatúru).
- 40 Treba pripomenúť, že Súdny dvor v rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovanom v bode 18 vyššie (EU:C:2003:415), uviedol, že keďže štátny zásah treba považovať za kompenzáciu predstavujúcu protihodnotu za služby poskytnuté podnikmi, ktorým bola pomoc poskytnutá na realizáciu služieb vo verejnom záujme, pričom tieto podniky v skutočnosti nemajú finančnú výhodu, a teda účinkom uvedeného zásahu nie je privodenie výhodnejšieho súťažného postavenia vo vzťahu ku konkurenčným podnikom, takýto zásah nespadá do pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Na to, aby sa v konkrétnom prípade takáto kompenzácia nekvalifikovala ako štátna pomoc, však musia byť kumulatívne splnené štyri kritériá (rozsudok Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovaný v bode 18 vyššie, EU:C:2003:415, body 87 a 88).
- 41 Z odôvodnení 114 až 128 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že podľa Komisie neboli v prejednávacom prípade splnené prvé a štvrté kritérium stanovené v rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovanom v bode 18 vyššie (EU:C:2003:415).
- O prvom kritériu stanovenom v rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovanom v bode 18 vyššie (EU:C:2003:415), týkajúcom sa plnenia záväzkov služby vo verejnom záujme
- 42 Podľa tohto kritéria musí byť podnik, ktorý prijíma pomoc, skutočne poverený plnením záväzkov služby vo verejnom záujme a tieto záväzky musia byť jasne definované (rozsudok Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovaný v bode 18 vyššie, EU:C:2003:415, bod 89).
- 43 Je potrebné uviesť, že Komisia v odôvodneniach 119 až 126 napadnutého rozhodnutia usúdila, že prvé kritérium vyplývajúce z rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovaného v bode 18 vyššie (EU:C:2003:415), nebolo splnené.
- 44 Podľa odôvodnenia 119 napadnutého rozhodnutia sa v španielskych právnych predpisoch neuvádza, že prevádzka terestriálnej siete je služba vo verejnom záujme. Zákon č. 11/1998 z 24. apríla 1998 o telekomunikáciách (Ley 11/1998, General de Telecomunicaciones, BOE č. 99 z 25. apríla 1998, s. 13909, ďalej len „zákon č. 11/1998“) stanovuje, že telekomunikačné služby vrátane prevádzky sietí na podporu rozhlasového a televízneho vysielania sú služby všeobecného hospodárskeho záujmu (ďalej len „SVHZ“), hoci nemajú postavenie služieb vo verejnom záujme, ktoré je vyhradené len pre obmedzený počet telekomunikačných služieb, predovšetkým služieb súvisiacich s verejnou obranou a civilnou ochranou, ako aj s prevádzkou telefónnej siete. Zákon č. 32/2003 z 3. novembra 2003 o telekomunikáciách (Ley 32/2003, General de Telecomunicaciones, BOE č. 264 zo 4. novembra 2003, s. 38890, ďalej len „zákon č. 32/2003“) zachováva rovnaké vymedzenie. Služby prenosu televízneho vysielania, čiže prenos signálov prostredníctvom telekomunikačných sietí, sa považujú za telekomunikačné služby, takže sú to SVHZ, ale nie služby vo verejnom záujme.

- 45 Podľa odôvodnenia 120 napadnutého rozhodnutia sú ustanovenia španielskeho zákona v každom prípade technologicky neutrálne. Uvedený zákon vymedzuje telekomunikáciu ako využívanie sietí a poskytovanie služieb elektronickej komunikácie a súvisiacich zariadení. Telekomunikácia znamená prenos signálov cez akúkoľvek telekomunikačnú sieť, nie konkrétne cez terestriálnu sieť. Tento zákon navyše ako jeden zo svojich cieľov uvádza podporu čo najväčšej technologickej neutrality v právnych predpisoch.
- 46 Podľa odôvodnenia 121 napadnutého rozhodnutia hoci sa v zákone účinnom a uplatniteľnom v čase presunu finančných prostriedkov vymedzovalo verejnoprávne vysielanie ako služba vo verejnom záujme, nie je možné rozšíriť toto vymedzenie na prevádzku konkrétnej podpornej platformy. Ak navyše existuje viacero prenosových platforiem, jednu konkrétnu platformu nemožno považovať za kľúčovú na prenos vysielacích signálov. Podľa Komisie by preto bolo zjavnou chybou, ak by sa využitie konkrétnej platformy na prenos vysielacích signálov považovalo v španielskych právnych predpisoch za službu vo verejnom záujme.
- 47 Okrem toho Komisia v odôvodneniach 123 a 124 napadnutého rozhodnutia zamietla argumentáciu, podľa ktorej bolo prevádzkovanie terestriálnych sietí vymedzené v medziinštitucionálnych dohodách uzatvorených medzi baskickou vládou, združením baskických mestských rád a tromi baskickými regionálnymi radami ako služba vo verejnom záujme.
- 48 V odôvodnení 172 napadnutého rozhodnutia Komisia s odkazom na odôvodnenia 119 až 122 tohto rozhodnutia konštatovala, že ani Španielske kráľovstvo, ani baskické orgány nevymedzili jasne prevádzku terestriálnej platformy ako službu vo verejnom záujme.
- 49 Je potrebné uviesť, že pokiaľ ide o pojem služba vo verejnom záujme v zmysle rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovaného v bode 18 vyššie (EU:C:2003:415), účastníci konania nepopierajú, že tento pojem zodpovedá pojmu SVHZ v zmysle článku 106 ods. 2 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. februára 2008, BUPA a i./Komisia, T-289/03, Zb., EU:T:2008:29, bod 162, a zo 16. júla 2014, Zweckverband Tierkörperbeseitigung/Komisia, T-309/12, EU:T:2014:676, bod 132).
- 50 Podľa ustálenej judikatúry členské štáty disponujú širokou mierou voľnej úvahy pri definovaní toho, čo považujú za SVHZ, v dôsledku čoho môže Komisia spochybníť vymedzenie týchto služieb členským štátom iba v prípade zjavne nesprávneho posúdenia (pozri rozsudky z 15. júna 2005, Olsen/Komisia, T-17/02, Zb., EU:T:2005:218, bod 216; z 22. októbra 2008, TV2/Danmark a i./Komisia, T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04, Zb., EU:T:2008:457, bod 101, a zo 6. októbra 2009, FAB/Komisia, T-8/06, EU:T:2009:386, bod 63). V prípade neexistencie harmonizovanej právnej úpravy Únie v danej oblasti nie je totiž Komisia oprávnená rozhodnúť o rozsahu úloh služby vo verejnom záujme prislúchajúcich verejnému prevádzkovateľovi, konkrétne o výške nákladov spojených s touto službou, ani o vhodnosti politických rozhodnutí prijatých v tejto súvislosti vnútroštátnymi orgánmi, ani o ekonomickej účinnosti verejného prevádzkovateľa (pozri v tomto zmysle rozsudky z 27. februára 1997, FFSA a i./Komisia, T-106/95, Zb., EU:T:1997:23, bod 108, a z 1. júla 2010, M6/Komisia, T-568/08 a T-573/08, Zb., EU:T:2010:272, bod 139 a citovanú judikatúru). Z článku 1 prvej zarážky protokolu č. 26 o službách všeobecného záujmu pripojeného k Zmluve o EÚ a Zmluve o FEÚ vyplýva, že spoločné hodnoty Únie, pokiaľ ide o SVHZ v zmysle článku 14 ZFEÚ, zahŕňajú najmä základnú úlohu a široké diskrečné právomoci národných, regionálnych a miestnych orgánov pri poskytovaní, obstarávaní a organizovaní SVHZ spôsobom, ktorý čo najlepšie naplňa potreby užívateľov.
- 51 Právomoc členského štátu definovať SVHZ však nie je neobmedzená a nemožno ju vykonávať svojvoľne iba preto, aby sa určitému odvetviu umožnilo vyhnúť sa uplatneniu pravidiel hospodárskej súťaže (rozsudok BUPA a i./Komisia, už citovaný v bode 49 vyššie, EU:T:2008:29, bod 168). Na to, aby mohla byť predmetná služba posúdená ako SVHZ, musí zahŕňať všeobecný hospodársky záujem, ktorý sa vyznačuje osobitnými charakteristikami v porovnaní so záujmom, ktorý zahŕňajú iné hospodárske činnosti (rozsudky z 10. decembra 1991, Merci convenzionali porto di Genova, C-179/90, Zb., EU:C:1991:464, bod 27, a zo 17. júla 1997, GT-Link, C-242/95, Zb., EU:C:1997:376, bod 53).

- 52 Rozsah preskúmania posúdení Komisie Všeobecným súdom nevyhnutne zohľadňuje skutočnosť, že vymedzenie služby členskými štátmi ako SVHZ môže byť Komisiou spochybnené len v prípade zjavne nesprávneho posúdenia. Pri tomto preskúmaní však musia byť dodržané niektoré minimálne kritériá, najmä ak existuje akt orgánu verejnej moci, ktorým sa dotknutý subjekt poveruje plnením úlohy SVHZ, ako aj univerzálny a záväzný charakter tejto úlohy (pozri rozsudok zo 7. novembra 2012, CBI/Komisija, T-137/10, Zb., EU:T:2012:584, body 100 a 101 a citovanú judikatúru). Navyše podľa článku 4 rozhodnutia 2005/842/ES z 28. novembra 2005 o uplatňovaní článku [106 ods. 2 ZFEÚ] na štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme udeľovanej niektorým podnikom povereným poskytovaním SVHZ (Ú. v. EÚ L 312, s. 67) sa zodpovednosť za poskytovanie SVHZ zverí príslušnému podniku prostredníctvom jedného alebo viacerých úradných aktov, ktorých formu môže určiť jednotlivý členský štát, pričom tieto akty špecifikujú najmä charakter a trvanie záväzkov služby vo verejnom záujme a príslušné podniky a teritóriá. Bod 12 rámcového spoločenstva pre štátnu pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme (Ú. v. EÚ C 297, 2005, s. 4) obsahuje tie isté požiadavky.
- 53 V prvom rade žalobcovia tvrdia, že prvé kritérium vyplývajúce z rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovaného v bode 18 vyššie (EU:C:2003:415), bolo splnené, pretože ako vyplýva najmä z odôvodnenia 119 napadnutého rozhodnutia, podľa nich bola prevádzka sietí na podporu rozhlasového a televízneho vysielania vymedzená na národnej úrovni na základe španielskeho zákona a na úrovni autonómneho spoločenstva v medziinštitucionálnych dohodách uzatvorených v Baskicku ako SVHZ. Počas pojednávania žalobcovia spresnili, že zákon č. 32/2003 predstavuje rámec právomoci, ktorý španielskym orgánom umožnil vymedziť SVHZ. Je nepochybné, že typické vlastnosti potrebné na vymedzenie SVHZ, najmä existencia zlyhania trhu, boli v prejednávanej príhode splnené. Podľa žalobcov Komisia dospela k záveru, že prvé kritérium vyplývajúce z rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovaného v bode 18 vyššie (EU:C:2003:415), nebolo splnené z dôvodu nesprávneho výkladu pojmov služba vo verejnom záujme a SVHZ v španielskom práve a v práve Únie.
- 54 Táto argumentácia nepreukazuje, že Komisia nesprávne usúdila, že v prípade neexistencie jasného vymedzenia služby spočívajúcej v prevádzke terestriálnej siete ako služby vo verejnom záujme nebolo prvé kritérium vyplývajúce z rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovaného v bode 18 vyššie (EU:C:2003:415), splnené.
- 55 Po prvé Španielsko totiž nevydelovalo prevádzku siete DTT v oblasti II ako SVHZ v zmysle práva Únie na národnej úrovni.
- 56 Nepochybne, ako vyplýva z odôvodnenia 119 napadnutého rozhodnutia, Španielsko kvalifikovalo službu spočívajúcu v prevádzke sietí na podporu rozhlasového a televízneho vysielania ako službu všeobecného záujmu na základe článku 2 zákonov č. 11/1998 a č. 32/2003, ktoré predložila Komisia v nadväznosti na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, ktoré nariadil Všeobecný súd (pozri bod 28 vyššie), v spojení s ich článkom 1.
- 57 Z článku 2 zákonov č. 11/1998 a č. 32/2003 však vyplýva, že táto kvalifikácia sa týka všetkých telekomunikačných služieb, vrátane sietí na podporu rozhlasového a televízneho vysielania. Samotná skutočnosť, že služba je vo vnútroštátnom práve označená ako služba všeobecného záujmu, neznamená, že každý subjekt, ktorý ju poskytuje, je poverený plnením záväzkov služby vo verejnom záujme, ktoré boli jasne vymedzené v rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovaného v bode 18 vyššie (EU:C:2003:415). Ak by išlo o takýto prípad, potom by všetky telekomunikačné služby v Španielsku mali povahu SVHZ v zmysle tohto rozsudku, čo z týchto zákonov v žiadnom prípade nevyplýva. V tejto súvislosti treba tiež konštatovať, že článok 2 ods. 1 zákona č. 32/2003 výslovne stanovuje, že služby všeobecného záujmu v zmysle tohto zákona musia byť poskytované podľa pravidiel slobodnej hospodárskej súťaže. Kvalifikácia určitej služby ako SVHZ v zmysle rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovaného v bode 18 vyššie (EU:C:2003:415), však vyžaduje, aby bola zodpovednosť za jej správu zverená určitým podnikom.

- 58 Okrem toho treba konštatovať, že Komisia sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď v odôvodneniach 119 až 125 napadnutého rozhodnutia skúmala, či bolo prvé kritérium vyplývajúce z rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovaného v bode 18 vyššie (EU:C:2003:415), splnené, pokiaľ ide o službu prevádzky terestriálnych sietí a nie pokiaľ ide o službu prevádzky sietí na podporu rozhlasového a televízneho vysielania, ako tvrdia žalobcovia. V tejto súvislosti z odôvodnenia 120 uvedeného rozhodnutia vyplýva, že pre ustanovenia zákona č. 32/2003 je typická technologická neutralita a že telekomunikácia znamená prenos signálov cez akúkoľvek sieť a nie konkrétne cez terestriálnu sieť, čo žalobcovia nespochybnili. Vzhľadom na tieto spresnenia španielskeho zákona nemožno prijať záver, že Komisia v odôvodneniach 119 a 122 tohto rozhodnutia nesprávne usúdila, že v uvedenom zákone nebola prevádzka terestriálnej siete vymedzená ako služba vo verejnom záujme v zmysle rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovaného v bode 18 vyššie (EU:C:2003:415).
- 59 Na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobcovia, obmedzenie služby prevádzky sietí na podporu rozhlasového a televízneho vysielania na konkrétnu platformu jednoducho nepredstavuje konkrétny spôsob poskytovania tejto služby. Vzhľadom na zásadu technologickej neutrality totiž takéto obmedzenie nebolo podľa zákona č. 32/2003 nevyhnutné, ba dokonca bolo priamo v rozpore s jeho ustanoveniami.
- 60 V rozsahu, v akom žalobcovia tvrdia, že existenciu voľnej úvahy španielskych orgánov v súvislosti s určením spôsobu poskytovania SVHZ potvrdzujú články 2 a 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/23/EÚ z 26. februára 2014 o udeľovaní koncesií (Ú. v. EÚ L 94, s. 1), stačí uviesť, že uvedená smernica sa podľa jej článku 1 ods. 2 uplatňuje na udeľovanie koncesií na stavebné práce alebo na služby hospodárskym subjektom, čo nebolo spochybnené skutočnosťou, že články 2 a 3 tejto smernice zdôrazňujú význam zásad slobodnej správy orgánmi verejnej moci, rovnosti zaobchádzania, nediskriminácie a transparentnosti.
- 61 Pokiaľ ide o uplatnenie pravidiel hospodárskej súťaže, treba rozlišovať medzi prípadom, keď štát koná v rámci výkonu verejnej moci, a prípadom, keď tento štát vykonáva hospodárske činnosti priemyselnej alebo obchodnej povahy spočívajúce v ponúkaní výrobkov alebo služieb na trhu. V tejto súvislosti nie je dôležité, či štát koná priamo prostredníctvom orgánu, ktorý je súčasťou štátnej správy, alebo prostredníctvom subjektu, ktorému zveril osobitné alebo výlučné práva (pozri rozsudky z 18. marca 1997, *Diego Cali & Figli*, C-343/95, Zb., EU:C:1997:160, body 16 a 17 a citovanú judikatúru, a z 12. júla 2012, *Compass-Datenbank*, C-138/11, Zb., EU:C:2012:449, bod 35 a citovanú judikatúru). Existencia alebo neexistencia právnej subjektivity odlišnej od štátu, ktorú vnútroštátne právo priznáva orgánu vykonávajúcemu hospodársku činnosť, nemá vplyv na existenciu finančných vzťahov medzi štátom a týmto orgánom a z tohto dôvodu na možnosť uvedeného orgánu byť príjemcom štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ (pozri rozsudok z 24. marca 2011, *Freistaat Sachsen a Land Sachsen-Anhalt/Komisia*, T-443/08 a T-455/08, Zb., EU:T:2011:117, bod 129 a citovanú judikatúru).
- 62 Po druhé ani prevádzka siete DTT nebola na úrovni autonómneho spoločenstva v rámci medziinštitucionálnych dohôd, ktoré boli uzatvorené v Baskicku, vymedzená ako SVHZ v zmysle práva Únie.
- 63 V tejto súvislosti treba uviesť, že baskické orgány v predmetných medziinštitucionálnych dohodách uznali, že hodnoty ako univerzálny prístup k informáciám a pluralita informácií si vyžadujú univerzálnosť voľne dostupného televízneho vysielania, a usúdili, že za týchto podmienok zabezpečia rozšírenie pokrytia štátnych multiplexov za uvedených podmienok, pričom pripomenuli potrebu, aby baskickí občania mali prístup k celej ponuke DTT. Ako uviedla Komisia v odôvodnení 124 napadnutého rozhodnutia, v žiadnom ustanovení týchto medziinštitucionálnych dohôd sa však neuvádza, že prevádzka terestriálnej siete sa považuje za službu vo verejnom záujme. Okrem toho žalobcovia výslovne zdôraznili, že prvý žalobca nikdy netvrdil, že by práve poskytovanie vysielacej služby prostredníctvom terestriálnej platformy a nie poskytovanie služby prostredníctvom iných platforiem predstavovalo SVHZ.

- 64 Navyše treba pripomenúť, že zákon č. 32/2003, ktorý podľa žalobcov predstavuje rámec právomoci umožňujúci španielskym orgánom vymedziť SVHZ, sa vyznačuje technologickou neutralitou (pozri bod 58 vyššie). Preto nemožno prijať záver, že baskické orgány v predmetných dohodách vymedzili prevádzku siete DTT ako SVHZ, pričom vylúčili využitie akejkoľvek inej technológie na prenos televízneho signálu v oblasti II.
- 65 V druhom rade žalobcovia tvrdia, že Komisia nesprávne odlišila poskytovanie vysielacej služby od prevádzky vysielacích sietí. Domnievajú sa, že hoci je nesporné, že služba vysielania je službou vo verejnom záujme, zabezpečenie a financovanie siete, ktorá umožňuje poskytovať uvedenú službu, je takisto podstatné a sleduje všeobecný záujem. V tejto súvislosti odkazujú na zákon č. 31/1987 z 18. decembra 1987 o regulácii telekomunikácií (Ley 31/1987 de Ordenación de las Telecomunicaciones, BOE č. 303 z 19. decembra 1987, s. 37409, ďalej len „zákon č. 31/1987“), podľa ktorého služby rozhlasového a televízneho vysielania prostredníctvom pozemných vln sú službami vo verejnom záujme.
- 66 Na tomto mieste treba uviesť, že prenos je nepochybne potrebný na vysielanie. Hoci podľa ustálenej judikatúry nie je technika prenosu rozhodujúcim prvkom pri posudzovaní pojmu vysielanie (rozsudky z 2. júna 2005, Mediakabel, C-89/04, Zb., EU:C:2005:348, bod 33, a z 22. decembra 2008, Kabel Deutschland Vertrieb und Service, C-336/07, Zb., EU:C:2008:765, bod 64), nič to nemení na tom, že medzi obomi službami existuje vzájomná prepojenosť.
- 67 Ako však tvrdí Komisia, službu vysielania treba odlíšiť od služby prevádzky sietí na podporu vysielania. Ide totiž o dve rozdielne činnosti, ktoré vykonávajú rôzne podniky pôsobiace na rôznych trhoch. Zatiaľ čo službu vysielania zabezpečujú vysielatelia, a to konkrétne prevádzkovatelia televízneho vysielania, službu prevádzky sietí na podporu vysielania zabezpečujú prevádzkovatelia platforiem na prenos signálov, a to terestriálnych, satelitných alebo káblových platforiem alebo prostredníctvom širokopásmového pripojenia k internetu.
- 68 Ako tvrdí vedľajší účastník konania, takéto rozlišovanie sa uplatňuje tiež v odvetví komunikácie. Z odôvodnenia 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica) (Ú. v. ES L 108, s. 33; Mim. vyd. 13/029, s. 349) vyplýva, že je potrebné oddeliť reguláciu prenosu od regulácie obsahu.
- 69 Žalobcovia sa tiež odvolávajú na skutočnosť, že Protokol č. 29 o systéme verejnoprávneho vysielania v členských štátoch pripojený k Zmluve o EÚ a Zmluve o FEÚ zdôrazňuje právomoc členských štátov týkajúcu sa úlohy verejnoprávneho vysielania, ako je zverená, vymedzená a organizovaná v každom členskom štáte. V tejto súvislosti treba konštatovať, že tento protokol sa uplatňuje na odvetvie vysielania (rozsudok z 10. júla 2012, TF1 a i./Komisia, T-520/09, EU:T:2012:352, bod 94), konkrétnejšie na financovanie služby vysielania vo verejnom záujme priznané vysielateľom, v tomto prípade prevádzkovateľom televízneho vysielania. Naproti tomu sa na financovanie prevádzkovateľov platforiem na prenos signálov uvedený protokol nevzťahuje.
- 70 Navyše keďže členské štáty v Protokole č. 29 o systéme verejnoprávneho vysielania v členských štátoch pripojenom k Zmluve o EÚ a Zmluve o FEÚ uviedli, že systém verejnoprávneho vysielania v členských štátoch je priamo spojený s demokratickými, sociálnymi a kultúrnymi potrebami každej spoločnosti, a s potrebou zachovania plurality médií, priamo odkázali na nimi vytvorené systémy vysielania vo verejnom záujme, poverené vysielaním univerzálnej programovej štruktúry v prospech celého obyvateľstva týchto štátov (rozsudok z 26. júna 2008, SIC/Komisia, T-442/03, Zb., EU:T:2008:228, bod 198). Keďže však v prejednávanej veci kráľovský dekrét č. 944/2005 stanovil národným vysielateľom povinnosť pokryť na svojom území 96 % obyvateľstva v prípade súkromného sektora a 98 % obyvateľstva v prípade verejného sektora (pozri bod 2 vyššie) a takáto povinnosť pokrytia zabezpečovala pre takmer celú oblasť II prístup k verejnoprávnym kanálom, pričom topografia oblasti III vylučuje terestriálny digitálny prenos (pozri bod 3 vyššie), predmetné opatrenie sa v podstate týkalo financovania rozšírenia pokrytia obyvateľstva súkromnými prevádzkovateľmi televízneho vysielania.

Okrem toho treba uviesť, že ciele uvedeného protokolu, ktorými sú zabezpečiť demokratické, sociálne a kultúrne potreby spoločnosti a zachovať pluralitu médií, nijako nesúvisia s voľbou technológie vysielania.

- 71 Pokiaľ ide o argumentáciu týkajúcu sa zákona č. 31/1987, tú treba zamietnuť. Na jednej strane tento zákon totiž nebol predložený Všeobecnému súdu. Je však potrebné pripomenúť, že v rámci prijímania rozhodnutia v oblasti štátnej pomoci predstavuje konštatovanie vnútroštátneho práva skutkovú otázku (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. decembra 2011, A2A/Komisia, C-318/09 P, EU:C:2011:856, bod 125 a citovanú judikatúru). Otázka, či a v akom rozsahu sa v prejednávanej veci uplatní, alebo neuplatní pravidlo vnútroštátneho práva, je skutkovým posúdením súdu a riadi sa pravidlami o vykonávaní dokazovania a rozdelení dôkazného bremena (rozsudok z 20. septembra 2012, Francúzsko/Komisia, T-154/10, Zb., EU:T:2012:452, bod 65). Na druhej strane tvrdenie žalobcov, podľa ktorého sú služby rozhlasového a televízneho vysielania prostredníctvom pozemných vln na základe uvedeného zákona službami vo verejnom záujme, vôbec neumožňuje prijať záver, že ten istý zákon vymedzuje okrem služieb vysielania aj iné služby ako služby vo verejnom záujme.
- 72 Navyše treba konštatovať, že žalobcovia neboli nikdy schopní určiť, akými záväzkami služby vo verejnom záujme boli buď na základe španielskeho zákona, alebo prostredníctvom dohôd o prevádzke poverení prevádzkovateľa sietí DTT, a ani o tom nepredložili dôkaz.
- 73 V treťom rade v rozsahu, v akom žalobcovia tvrdia, že Komisia konala rozporuplne, keďže už prijala záver, že rozvoj širokopásmovej siete možno považovať za SVHZ, ich argumentáciu nemožno prijať. V prípade každej jednotlivej služby totiž treba preskúmať, či boli splnené podmienky prvého kritéria vyplývajúceho z rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovaného v bode 18 vyššie (EU:C:2003:415), a to či podnik, ktorý je príjemcom pomoci, je skutočne poverený plnením záväzkov služby vo verejnom záujme a či tieto záväzky sú jasne vymedzené. Treba pripomenúť, že pojem štátna pomoc je objektívnym pojmom, ktorý závisí iba od toho, či štátne opatrenie zvyhodňuje podnik alebo určité podniky. Rozhodovacia prax Komisie v tejto oblasti, vzhľadom na ktorú sa účastníci konania navyše nezhodujú, sa preto nezdá rozhodujúca (pozri rozsudok zo 4. marca 2009, Associazione italiana del risparmio gestito a Fineco Asset Management/Komisia, T-445/05, Zb., EU:T:2009:50, bod 145 a citovanú judikatúru). Navyše treba uviesť, že dodržiavanie zásady technologickej neutrality je rozhodujúce, pokiaľ ide o určenie, či služba zriadenia a prevádzky vysokorychlostnej elektronickej komunikačnej siete je SVHZ (rozsudok zo 16. septembra 2013, Iliad a i./Komisia, T-325/10, EU:T:2013:472, body 142 až 145).
- 74 V tejto súvislosti, pokiaľ ide o tvrdenie žalobcov, podľa ktorého Komisia konala rozporuplne, keď súhlasila s výhradnou voľbou satelitnej technológie na účely poskytovania služby vysielania v oblasti III, stačí konštatovať, že služba prevádzky v uvedenej oblasti nie je predmetom prejednávanej veci a že táto oblasť bola vymedzená ako územie, na ktorom nebol vzhľadom na orografické podmienky možný terestriálny príjem alebo bol tento príjem mimoriadne problematický. Okrem toho skutočnosť, že Komisia súhlasí s výberom technológie v určitej oblasti, nemôže odôvodňovať výber inej technológie v inej oblasti.
- 75 Žalobcovia tiež tvrdia, že Komisia nesprávne odôvodnila svoje stanovisko, keď odkázala na vec týkajúcu štátnej pomoci, ktorú vykonala Spolková republika Nemecko v prospech zavedenia DTT (DVB-T) v regióne Berlín-Brandenburg (Nemecko), ktorá viedla k prijatiu rozsudku zo 6. októbra 2009, Nemecko/Komisia (T-21/06, EU:T:2009:387) a rozsudku z 15. septembra 2011, Nemecko/Komisia (C-544/09 P, EU:C:2011:584). V tejto súvislosti treba uviesť, že v týchto rozsudkoch súd Únie neskúmal otázku, či služba prevádzky terestriálnej siete bola správne vymedzená ako SVHZ v súlade s podmienkami prvého kritéria vyplývajúceho z rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovaného v bode 18 vyššie (EU:C:2003:415). Preskúmanie sa týkalo skôr toho, či predmetná pomoc bola zlučiteľná s vnútorným trhom podľa článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ. Ako vyplýva najmä z poznámky pod čiarou č. 77 napadnutého rozhodnutia, takisto práve v tomto kontexte Komisia odkázala na túto pomoc.

- 76 V štvrtom rade, pokiaľ ide o konštatovanie Komisie, uvedené subsidiárne a nachádzajúce sa v odôvodnení 121 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého bolo vymedzenie prevádzky konkrétnej podpornej platformy, v prejednávacom prípade terestriálnej platformy, ako služby vo verejnom záujme zjavným pochybením španielskych orgánov, žalobcovia tvrdia, že Komisia sa nemohla obmedziť na záver, že keďže si španielske orgány zvolili určitú technológiu, dopustili sa zjavného pochybenia. Podľa žalobcov nie je zásada technologickej neutrality absolútnou zásadou. Žalobcovia odkazom na dve štúdie tvrdia, že Komisia mala preskúmať, či bola analýza, ktorú vykonali španielske orgány, týkajúca sa voľby technológie, ktorá sa mala použiť, zjavne nesprávna.
- 77 Je nesporné, že zo všeobecnej štruktúry Zmluvy vyplýva, že konanie vymedzené v článku 108 ZFEÚ nemôže nikdy smerovať k výsledku, ktorý by bol v rozpore s osobitnými ustanoveniami Zmluvy (pozri rozsudky z 15. apríla 2008, Nuova Agricast, C-390/06, Zb., EU:C:2008:224, bod 50 a citovanú judikatúru, a zo 16. októbra 2013, TF1/Komisija, T-275/11, EU:T:2013:535, bod 41 a citovanú judikatúru). Voľná úvaha členských štátov pri nastavení ich SVHZ sa nemôže uplatňovať spôsobom, ktorý by viedol k porušeniu zásady rovnosti zaobchádzania, ktorá je v súvislosti so službou prevádzky sietí zaručená najmä prostredníctvom zásady technologickej neutrality. Ak existujú viaceré prenosové platformy ako v prejednávacom prípade, tak nemožno prijať záver, že jedna z nich je nevyhnutná na prenos vysielacích signálov bez toho, aby bola dodržaná zásada technologickej neutrality. Španielske orgány tým, že službu prevádzky siete DTT vymedzili ako SVHZ, teda nemuseli diskriminovať ostatné platformy. Systém nenarušenej hospodárskej súťaže, ako je stanovený v Zmluve o FEÚ, pritom možno zaručiť len vtedy, keď je medzi jednotlivými hospodárskymi subjektmi zabezpečená rovnosť príležitostí (pozri rozsudok z 28. februára 2013, Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas, C-1/12, Zb., EU:C:2013:127, bod 88 a citovanú judikatúru).
- 78 Dodržiavanie zásady technologickej neutrality však neznamená, že vymedzenie určitej platformy na prevádzku vysielacích sietí je v každom prípade zjavným pochybením. V odôvodnení 121 napadnutého rozhodnutia Komisia konštatovala zjavné pochybenie španielskych orgánov z dôvodu určenia určitej platformy ako takej. Nepreskúmala teda, či takáto voľba bola v prejednávacom prípade objektívne odôvodnená pri zohľadnení širokej miery voľnej úvahy španielskych orgánov, pokiaľ ide o vymedzenie toho, čo považujú za SVHZ. Je nesporné, že v rámci skúmania článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ Komisia preskúmala, či by voľba danej technológie mohla byť schválená. Tieto úvahy však nemožno zohľadniť na účely vyriešenia otázky, či Komisia správne konštatovala existenciu zjavného pochybenia, ktorého sa dopustili španielske orgány v súvislosti s vymedzením SVHZ, pretože preskúmanie zákonnosti vymedzenia SVHZ podľa článku 107 ods. 1 ZFEÚ je odlišné od preskúmania zlučiteľnosti pomoci v súlade s článkom 107 ods. 3 ZFEÚ. Zatiaľ čo členské štáty totiž disponujú širokou mierou voľnej úvahy v súvislosti s vymedzením SVHZ, práve Komisia je tá, ktorá disponuje širokou mierou voľnej úvahy v súvislosti s otázkou, či je pomoc zlučiteľná s vnútorným trhom. V dôsledku toho Komisia, keďže podrobnejšie nepreskúmala voľbu členského štátu, neprávom konštatovala existenciu zjavného pochybenia španielskych orgánov pri vymedzení určitej platformy pre túto prevádzku.
- 79 Vzhľadom na uvedené skutočnosti, aj keď Komisia nesprávne usúdila, že vymedzenie určitej platformy na účely prevádzky vysielacích sietí predstavuje zjavné pochybenie španielskych orgánov, prvé kritérium vyplývajúce z rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovaného v bode 18 vyššie (EU:C:2003:415), nebolo splnené v prípade neexistencie jasného a presného vymedzenia predmetnej služby ako služby vo verejnom záujme, rovnako ako konštatovala Komisia v odôvodneniach 119 až 125 napadnutého rozhodnutia.
- O štvrtom kritériu stanovenom v rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovanom v bode 18 vyššie (EU:C:2003:415), týkajúcom sa záruky najnižších nákladov pre spoločnosť
- 80 Podľa tohto kritéria, ak sa výber podniku, ktorý bude poverený plnením záväzkov služby vo verejnom záujme, v konkrétnom prípade neuskutočňuje prostredníctvom výberového konania v rámci verejnej súťaže umožňujúcej vybrať kandidáta schopného poskytovať tieto služby za najnižšiu cenu pre

spoločnosť, výška nevyhnutnej náhrady musí byť určená na základe analýzy výdavkov, ktoré by dobre riadený stredne veľký podnik, ktorý je primerane vybavený prostriedkami na to, aby mohol splniť stanovené požiadavky služby vo verejnom záujme, vynaložil pri plnení týchto záväzkov, s prihliadnutím na súvisiace príjmy, ako aj primeraný zisk pri plnení záväzkov služby vo verejnom záujme (rozsudok Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovaný v bode 18 vyššie, EU:C:2003:415, bod 93).

- 81 Komisia v odôvodnení 128 napadnutého rozhodnutia uviedla, že baskické orgány tvrdia, že keďže sa neuskutočnila žiadna verejná súťaž, toto kritérium bolo splnené vzhľadom na to, že verejnoprávny podnik baskickej vlády, ktorý poskytuje služby prenosu a pokrytia rozhlasovým a televíznym vysielaním, je dobre riadeným a primerane vybaveným podnikom na plnenie požadovaných záväzkov. Baskické orgány dospeli na základe porovnania nákladov, ktoré Komisii nebolo predložené, k záveru, že satelitná infraštruktúra by bola nákladnejšia ako modernizácia terestriálnej siete dotknutého verejnoprávneho podniku. Komisia sa však domnieva, že na splnenie predmetného kritéria nestačí, aby sa na stanovenie efektívnosti tohto verejnoprávneho podniku použilo porovnanie so satelitnou technológiou, keďže aj iní terestriálni prevádzkovatelia by mohli túto službu poskytovať za nižšiu cenu. Komisia teda dospela k záveru, že v prípade autonómnej oblasti Baskicko nebolo splnené štvrté kritérium vyplývajúce z rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovaného v bode 18 vyššie (EU:C:2003:415).
- 82 Žalobcovia spochybňujú tieto úvahy a tvrdia, že druhý žalobca bol dobre riadeným podnikom v odvetví prevádzkovateľov terestriálnych sietí a jeho náklady boli zlučiteľné s trhom. V medziinštitucionálnych dohodách, ktoré boli v tejto súvislosti uzatvorené medzi baskickými orgánmi, boli zohľadnené vlastnosti trhu na účely určenia jeho odmeny. Podľa žalobcov kompenzácia určená pre druhého žalobcu teda zodpovedala trhovým cenám a zaručovala, aby boli služby poskytované za najnižšiu cenu. Okrem toho, ak by tento druhý žalobca získal zákazku na dodávky tovaru, zariadení a poskytovanie iných služieb, urobil by tak vždy prostredníctvom verejných súťaží. Navyše podľa žalobcov druhý žalobca na rozdiel od iných podnikov už disponoval fyzickou infraštruktúrou potrebnou na prenos siete. Proces digitalizácie by predstavoval jednoduché prispôsobenie existujúcich sietí prostredníctvom prechodu z analógovej na digitálnu technológiu. Voľba iného prevádzkovateľa by viedla k duplicitě infraštruktúry, čo Komisia zakázala najmä v rámci rozvoja širokopásmovej siete. Druhý žalobca by tak bol jediným prevádzkovateľom terestriálnych sietí, ktorý by mohol poskytovať predmetnú službu. Žalobcovia sa domnievajú, že ich posúdenie je potvrdené praxou Komisie týkajúcou sa schémy štátnej pomoci vykonanej Slovinskou republikou v rámci jej právnej úpravy o kvalifikovaných výrobcoch energie. Napokon náklady na terestriálny systém by boli nižšie ako náklady na satelitný systém, čo potvrdila aj správa, ktorú vypracoval prvý žalobca. Komisia na rozdiel od toho, čo uviedla v poznámke pod čiarou č. 69 napadnutého rozhodnutia, získala túto správu.
- 83 Po prvé v tejto súvislosti treba uviesť, že Komisia v odôvodnení 128 napadnutého rozhodnutia v podstate usúdila, že štvrté kritérium vyplývajúce z rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovaného v bode 18 vyššie (EU:C:2003:415), nebolo splnené, pretože baskické orgány nepreukázali, že by druhý žalobca bol efektívnym podnikom, keďže aj ďalší prevádzkovatelia terestriálnych sietí by mohli poskytovať predmetnú službu za nižšie náklady. V dôsledku toho otázka, či by náklady na terestriálny systém boli nižšie než náklady na satelitný systém, nie je teda relevantná v rámci preskúmania splnenia tohto kritéria. Vzhľadom na to, že správa baskických orgánov spomenutá v poznámke pod čiarou č. 69 uvedeného rozhodnutia sa týka tejto otázky, potom otázka, či táto správa bola naozaj predložená Komisii, nie je relevantná na účely zistenia, či Komisia mohla oprávnenne usúdiť, že štvrté kritérium vyplývajúce z rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovaného v bode 18 vyššie (EU:C:2003:415), nebolo splnené.
- 84 Po druhé treba zamietnuť argumentáciu, podľa ktorej druhý žalobca je dobre riadeným podnikom z dôvodu, že tento žalobca získal náhradu, len pokiaľ ide o skutočne vynaložené náklady na kúpu potrebného vybavenia, pretože v medziinštitucionálnych dohodách, ktoré boli v tejto súvislosti uzatvorené medzi baskickými orgánmi, boli zohľadnené vlastnosti trhu na účely stanovenia jeho

odmeny. Na jednej strane treba totiž konštatovať, že činnosť druhého žalobcu sa neobmedzovala na kúpu vybavenia a autonómne spoločenstvo Baskicko mu zverilo rozvoj, údržbu a prevádzku televíznej siete v Baskicku (pozri bod 13 vyššie). Na druhej strane, ako tvrdí Komisia, uvedenie investičných nákladov a opakujúcich sa výdavkov, ktoré boli odhadované v týchto dohodách, nenahrádza analýzu nákladov, ktoré by stredne veľkému podniku, ktorý je dobre riadený a primerane vybavený na to, aby mohol plniť požiadavky služby vo verejnom záujme, vznikli pri plnení týchto záväzkov vzhľadom na súvisiace príjmy, ako aj zisk, ktorý je primeraný na účely plnenia týchto záväzkov.

- 85 Po tretie je potrebné zamietnuť tvrdenie, podľa ktorého druhý žalobca na rozdiel od ďalších podnikov už disponoval fyzickou infraštruktúrou potrebnou na prenos siete a podľa ktorého proces digitalizácie spočíval iba v prispôbení existujúcich sietí, takže voľba iného prevádzkovateľa by viedla k duplicite infraštruktúry. Toto tvrdenie totiž vôbec nepreukazuje, že druhý žalobca bol vybratý na základe analýzy nákladov, ktoré by vynaložil stredne veľký podnik, ktorý je dobre riadený a primerane vybavený na to, aby mohol plniť požiadavky služby vo verejnom záujme. Žalobcovia nepreukázali, že by pridelenie predmetnej služby inému prevádzkovateľovi terestriálnych sietí viedlo k duplicite infraštruktúry. Nie je vylúčené, ako tvrdí Komisia, že rozvoj terestriálnej siete mohol byť zverený iným prevádzkovateľom bez toho, aby museli rozvinúť novú infraštruktúru.
- 86 Po štvrté, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého ich posúdenie je potvrdené rozhodnutím Komisie C 7/2005 z 24. apríla 2007 o schéme štátnej pomoci, ktorú vykonáva Slovinská republika v rámci svojich právnych predpisov o kvalifikovaných výrobcov energie, treba na jednej strane uviesť, že žalobcovia nepreukázali, že by odvetvie energetiky a odvetvie vysielania boli porovnateľné tak, že by posúdenie Komisie v jednom prípade bolo uplatniteľné na druhý prípad. Na druhej strane, ako už bolo pripomenuté (pozri bod 73 vyššie), pojem štátna pomoc je objektívnym pojmom, ktorý závisí iba od toho, či štátne opatrenie zvyhodňuje podnik alebo určité podniky. Rozhodovacia prax Komisie v danej oblasti, v prípade ktorej sa účastníci konania nezhodujú, sa teda nezdá rozhodujúca.
- 87 Po piate treba zamietnuť argumentáciu, podľa ktorej mohli baskické samosprávne orgány zveriť predmetnú službu druhému žalobcovi bez predchádzajúcej verejnej súťaže z dôvodu, že ide o vhodný prostriedok pre uvedené orgány. Samotná skutočnosť, že by určité samosprávne orgány poskytovali službu svojimi vlastnými prostriedkami, nie je zárukou nižších nákladov pre spoločenstvo.
- 88 Z toho vyplýva, že žalobcovia nepreukázali, že by Komisia nesprávne konštatovala, že štvrté kritérium vyplývajúce z rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovaného v bode 18 vyššie (EU:C:2003:415), nebolo splnené.
- 89 Vzhľadom na uvedené skutočnosti treba prijať záver, že kritériá vyplývajúce z rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovaného v bode 18 vyššie (EU:C:2003:415), neboli nikdy kumulatívne splnené. Komisia sa teda nedopustila nesprávneho posúdenia, keď konštatovala existenciu hospodárskej výhody pre druhého žalobcu.
- 90 Prvá časť prvého žalobného dôvodu musí byť preto zamietnutá.

O druhej časti založenej na neexistencii selektívnej výhody

- 91 Žalobcovia tvrdia, že druhý žalobca nezískal selektívnu výhodu v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, pretože tento žalobca sa uspokojil s poskytovaním uvedených služieb ako SVHZ pri dodržaní kritérií stanovených rozsudkom Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovaným v bode 18 vyššie (EU:C:2003:415). V napadnutom rozhodnutí sa kritérium selektívnosti neprekrýva s údajným porušením zásady technologickej neutrality.
- 92 Toto tvrdenie musí byť zamietnuté.

- 93 Na jednej strane totiž na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobcovia, kritérium selektívnosti sa v napadnutom rozhodnutí „neprekryva“ s porušením zásady technologickej neutrality. Z odôvodnenia 113 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že podľa Komisie bola výhoda selektívna, lebo predmetné opatrenie sa týkalo len odvetvia televízneho vysielania, pričom v rámci tohto odvetvia sa toto opatrenie týkalo len podnikov, ktoré pôsobia na trhu s terestriálnymi platformami.
- 94 Na druhej strane treba uviesť, že kritérium selektívnosti v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ vyžaduje, aby predmetné opatrenie zvýhodňovalo určité podniky alebo určitú výrobu. Toto kritérium predstavuje kritérium vyplývajúce z pojmu štátna pomoc (pozri bod 38 vyššie). V dôsledku toho aj za predpokladu, že by druhý žalobca poskytoval SVHZ v súlade s kritériami stanovenými rozsudkom Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovaným v bode 18 vyššie (EU:C:2003:415), nepreukazovalo by to, že Komisia v odôvodnení 113 napadnutého rozhodnutia nesprávne usúdila, že predmetné opatrenie malo selektívnu povahu.
- 95 Navyše treba uviesť, že také opatrenie, o aké ide v prejednávanej veci, sa neuplatňuje bez rozdielu na všetky hospodárske subjekty. Nemožno ho teda považovať za všeobecné opatrenie daňovej alebo hospodárskej politiky, ktoré nie je štátnou pomocou v zmysle článku 107 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. januára 2006, Cassa di Risparmio di Firenze a i., C-222/04, Zb., EU:C:2006:8, bod 135, a z 18. júla 2013, P, C-6/12, Zb., EU:C:2013:525, bod 18 a citovanú judikatúru).
- 96 Z toho vyplýva, že druhá časť prvého žalobného dôvodu a v dôsledku toho aj prvý žalobný dôvod v celom rozsahu musia byť zamietnuté.

O druhom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení v prípade analýzy zlučiteľnosti predmetného opatrenia s vnútorným trhom

- 97 Tento žalobný dôvod pozostáva z dvoch častí. Prvá časť sa týka pochybenia, ktorého sa dopustila Komisia pri uplatnení rozhodnutia 2005/842. V rámci druhej časti žalobcovia tvrdia, že Komisia neprávom nepovažovala predmetné opatrenie za zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ.

O prvej časti založenej na pochybení pri uplatnení rozhodnutia 2005/842

- 98 Žalobcovia tvrdia, že Komisia neprávom neusúdila, že predmetné opatrenie bolo zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článku 106 ods. 2 ZFEÚ a rozhodnutia 2005/842, ktoré bolo účinné v čase podpisu dohôd o koncesii v prospech druhého žalobcu. Žalobcovia sa domnievajú, že španielske orgány vymedzili predmetnú službu ako SVHZ a baskické orgány poverili druhého žalobcu poskytovaním tejto služby v Baskicku. Okrem toho uvedené rozhodnutie zbavilo španielske orgány oznamovacej povinnosti voči Komisii, keďže ročná suma náhrady za predmetnú službu bola nižšia ako 30 miliónov eur. Navyše ostatné podmienky uplatnenia tohto rozhodnutia boli splnené, pretože kompenzácia druhého žalobcu nepresahovala rámec toho, čo bolo nevyhnutné na pokrytie nákladov na službu.
- 99 Toto tvrdenie musí byť zamietnuté. Podľa článku 1 rozhodnutia 2005/842 sa totiž týmto rozhodnutím stanovujú podmienky, podľa ktorých sa štátna pomoc vo forme náhrady za služby vo verejnom záujme udelené určitým podnikom povereným poskytovaním SVHZ má považovať za zlučiteľnú s vnútorným trhom a vyňať z oznamovacej povinnosti podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ. Vzhľadom na to, že už bolo konštatované, že Komisia mohla správne prijať záver, že prevádzkovatelia terestriálnych sietí v Baskicku neboli poverení plnením SVHZ (pozri body 42 až 79 vyššie), uvedené rozhodnutie teda nebolo uplatniteľné na prejednávany prípad a Komisia sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď sa v odôvodnení 172 napadnutého rozhodnutia domnievala, že nebolo možné uplatniť výnimku uvedenú v článku 106 ods. 2 ZFEÚ.

100 Prvá časť tohto žalobného dôvodu musí byť preto zamietnutá.

O druhej časti založenej na porušení článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ

101 Žalobcovia Komisii vytykajú, že porušila článok 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ v rozsahu, v akom poprela jednak skutočnosť, že predmetné opatrenie bolo technologicky neutrálne, vhodné a primerané, a jednak skutočnosť, že toto opatrenie bolo minimálnym opatrením potrebným na dosiahnutie sledovaného cieľa s vylúčením zbytočného narušenia hospodárskej súťaže.

– O prvej výhrade založenej na pochybeniach týkajúcich sa technologickej neutrality, vhodnosti a primeranosti predmetného opatrenia

102 Žalobcovia tvrdia, že Komisia nesprávne konštatovala, že predmetné opatrenie je v rozpore so zásadou technologickej neutrality, nie je primerané a predstavuje nevhodný nástroj.

103 Z odôvodnení 153 až 167 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia usúdila, že predmetné opatrenie nemožno považovať za zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ, pretože podľa Komisie je predmetné opatrenie v rozpore so zásadou technologickej neutrality, nie je primerané a predstavuje nevhodný nástroj na zabezpečenie pokrytia voľne dostupného televízneho vysielania v oblasti II. V tejto súvislosti Komisia v odôvodnení 155 uvedeného rozhodnutia konštatovala, že veľká väčšina verejných súťaží nebola technologicky neutrálna, lebo sa týkala terestriálnej technológie a DTT. Podľa odôvodnení 156 a 157 tohto rozhodnutia nijaká štúdia dostatočne nepreukazuje nadradenosť terestriálnej platformy nad satelitnou. Pokiaľ ide o primeranosť predmetného opatrenia, Komisia v odôvodnení 166 toho istého rozhodnutia usúdila, že španielska vláda mohla aspoň podnecovať autonómne spoločenstvá, aby vo svojich verejných súťažiach zohľadnili možné úspory nákladov v prípade konkrétnych platforiem.

104 Je potrebné uviesť, že v súlade s ustálenou judikatúrou sa všetky odchýlky od všeobecnej zásady nezlučiteľnosti štátnej pomoci s vnútorným trhom, uvedené v článku 107 ods. 1 ZFEÚ, musia vykladať reštriktívne (pozri rozsudky z 29. apríla 2004, Nemecko/Komisia, C-277/00, Zb., EU:C:2004:238, bod 20 a citovanú judikatúru, a zo 14. októbra 2010, Nuova Agricast a Cofra/Komisia, C-67/09 P, Zb., EU:C:2010:607, bod 74 a citovanú judikatúru).

105 Okrem toho treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry má Komisia pri uplatňovaní článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ širokú mieru voľnej úvahy, ktorej uplatnenie zahŕňa komplexné hodnotenie hospodárskeho a sociálneho charakteru. Súdne preskúmanie spôsobu výkonu tejto voľnej úvahy sa obmedzuje na overenie dodržania procesných pravidiel a povinnosti odôvodnenia, ako aj na overenie vecnej správnosti skutkových okolností, z ktorých sa vychádza, a neexistencie nesprávneho právneho preskúmania, zjavne nesprávneho posúdenia skutkových okolností alebo zneužitia právomoci (rozsudky z 26. septembra 2002, Španielsko/Komisia, C-351/98, Zb., EU:C:2002:530, bod 74, a z 29. apríla 2004, Taliansko/Komisia, C-372/97, Zb., EU:C:2004:234, bod 83).

106 Takisto treba pripomenúť, že hoci Komisia disponuje mierou voľnej úvahy v hospodárskej oblasti, neznamená to, že by sa súd Únie mal zdržať preskúmania toho, ako Komisia vykladá údaje hospodárskej povahy. Súd Únie totiž musí nielen preveriť vecnú presnosť predložených dôkazov, ich spoľahlivosť a súladnosť, ale aj preskúmať, či tieto dôkazy predstavujú všetky relevantné údaje, ktoré treba zohľadniť pri posúdení komplexnej situácie, a či sú spôsobilé opodstatniť závery, ktoré sa z nich vyvodili. V rámci tohto posúdenia mu však neprináleží nahradiť ekonomické posúdenie Komisie svojím vlastným posúdením. Okrem toho treba uviesť, že v prípade, že inštitúcia disponuje širokou mierou voľnej úvahy, preskúmanie dodržania určitých procesných záruk má zásadný význam. Podľa ustálenej judikatúry sa medzi týmito zárukami nachádza najmä povinnosť príslušnej inštitúcie

starostlivo a nestrane preskúmať všetky relevantné skutočnosti daného prípadu a dostatočne odôvodniť svoje rozhodnutie (pozri rozsudok z 22. novembra 2007, Španielsko/Lenzing, C-525/04 P, Zb., EU:C:2007:698, body 56 až 58 a citovanú judikatúru).

- 107 V prvom rade žalobcovia tvrdia, že na rozdiel od toho, ako Komisia postupovala v napadnutom rozhodnutí, uplatnenie zásady technologickej neutrality závisí od jednotlivého prípadu a od skutkových okolností na jednotlivých územiach Únie. Žalobcovia sa domnievajú, že tak z oznámenia Komisie Rade, Európskemu parlamentu, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov zo 17. septembra 2003 o prechode z analógového na digitálne vysielanie (digitálny prechod a odpojenie analógového prenosu) [KOM(2003) 541 v konečnom znení] [*neoficiálny preklad*] (ďalej len „oznámenie o digitalizácii z roku 2003“), ako aj z oznámenia Komisie Rade, Európskemu parlamentu, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov z 24. mája 2005 o urýchlčení prechodu z analógového na digitálne vysielanie [KOM(2005) 204 v konečnom znení] [*neoficiálny preklad*] vyplýva, že zásada technologickej neutrality nie je absolútna. Španielska právna úprava túto zásadu uvádza tiež iba ako zásadu, ktorú treba zohľadniť tam, kde je to možné.
- 108 Táto argumentácia však nepreukazuje, že by sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia. Z odôvodnenia 154 napadnutého rozhodnutia totiž vyplýva, že Komisia sa nedomnievala, že by zásada technologickej neutrality predstavovala absolútnu zásadu, ale usúdila, že technológia by sa za normálnych okolností mala vybrať v technologicky neutrálnej verejnej súťaži, ako to bolo v ostatných členských štátoch. Podľa Komisie keďže sa taká verejná súťaž v prejednávacom prípade neuskutočnila, konkrétnu technológiu bolo možné vybrať na základe zistení predbežnej štúdie, v ktorej sa preukáže, že vzhľadom na kvalitu a náklady bolo možné vybrať len jedno technologické riešenie. Dôkazné bremeno nesie členský štát, ktorý musí preukázať, že uvedená štúdia je dostatočne spoľahlivá a že sa uskutočnila čo najnezávislejším spôsobom. Z toho vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobcovia, Komisia nevylúčila, že v prejednávacom prípade by skutkové okolnosti umožňovali výber danej technológie.
- 109 Význam zásady technologickej neutrality v danej oblasti bol zdôraznený Komisiou v bode 2.1.3 oznámenia o digitalizácii z roku 2003, ako to vyplýva z odôvodnenia 144 napadnutého rozhodnutia. Podmienka technologickej neutrality v zmysle tohto oznámenia stanovuje najmä to, že odpojenie analógového prenosu na danom území možno vykonať len vtedy, keď sú takmer všetky domácnosti príjmcami digitálnych služieb, a že na dosiahnutie tohto cieľa musia byť zohľadnené všetky spôsoby prenosu (rozsudok Nemecko/Komisia, už citovaný v bode 75 vyššie, EU:T:2009:387, bod 69). Keď Komisia prijíma také akty, ktoré sú v súlade so Zmluvou určené na spresnenie kritérií, ktoré plánuje používať v rámci výkonu svojej voľnej úvahy, vyplýva z toho samoobmedzenie tejto právomoci, pretože je povinná dodržiavať indikatívne pravidlá, ktoré si sama stanovila (rozsudok z 28. novembra 2008, Hotel Cipriani a i./Komisia, T-254/00, T-270/00 a T-277/00, Zb., EU:T:2008:537, bod 292).
- 110 Navyše keďže žalobcovia na pojednávaní tvrdili, že na výber danej technológie členským štátom netreba uskutočniť predbežnú štúdiu, pričom poukázali na oznámenie o digitalizácii z roku 2003, treba uviesť, že podľa bodu 2.1.3 tohto oznámenia musí byť podpora určitej technológie orgánmi verejnej moci odôvodnená presne vymedzenými cieľmi všeobecného záujmu, ktoré boli primerane vykonané.
- 111 V druhom rade žalobcovia tvrdia, že výber terestriálnej platformy bol odôvodnený na základe rôznych správ. Domnievajú sa, že zo správy týkajúcej sa referenčných nákladov na proces všeobecného zavádzania DTT v Španielsku z júla 2007, ktorú vyhotovili španielske orgány, vyplýva, že za špecifických podmienok na trhu televízneho vysielania v Španielsku nebol teoretický pojem technologická neutralita uplatniteľný na technologickú zmenu terestriálneho televízneho vysielania. Táto správa obsahuje záver, že digitalizácia prostredníctvom inej než terestriálnej technológie by bola ekonomicky podstatne nákladnejšia, že satelitná platforma nebola životaschopná, pretože požadované povolenia pre prevádzkovateľov televízneho vysielania neboli vydané, a že používanie inej než terestriálnej technológie by viedlo k vážnym omeškaniam v rámci digitalizácie. Tento záver bol spresnený v analýze prvého žalobcu, ktorý potvrdil, že terestriálna technológia mala z ekonomických

a technických dôvodov prednosť. Okrem toho výber satelitnej technológie v oblasti III, ktorý Komisia nespochybnila, preukázal, že španielske orgány si objektívne zvolili najvhodnejšiu technológiu v každom jednotlivom prípade. Toto hľadisko bolo tiež potvrdené štúdiou jedného prevádzkovateľa telekomunikačných infraštruktúr a dodávateľa sieťových zariadení, ktorú mala podľa žalobcov Komisia posúdiť. Komisia však v odôvodneniach 158 a 164 napadnutého rozhodnutia pripísala dôkaznú hodnotu štúdiu vedľajšieho účastníka konania, pričom neuviedla konkrétne rôzne správy autonómnych spoločenstiev. Komisia subsidiárne porušila povinnosť odôvodnenia.

- 112 Treba pripomenúť, že na to, aby sa preukázalo zjavné pochybenie Komisie pri posúdení skutkového stavu, ktoré by odôvodnilo zrušenie napadnutého rozhodnutia, musia byť dôkazy, ktoré predložil žalobca, dostatočujúce na to, aby sa posúdenie skutkového stavu v spornom rozhodnutí stalo neprijateľným (rozsudky z 12. decembra 1996, AIUFFASS a AKT/Komisia, T-380/94, Zb., EU:T:1996:195, bod 59, a FAB/Komisia, už citovaný v bode 50 vyššie, EU:T:2009:386, bod 78).
- 113 Po prvé, pokiaľ ide o správu uvedenú v bode 111 vyššie, treba konštatovať, že podľa odôvodnenia 156 napadnutého rozhodnutia táto správa dostatočne nepreukazuje nadradenosť terestriálnej platformy nad satelitnou. Táto správa obsahuje záver, že výber daného technologického riešenia na účely rozšírenia pokrytia mal byť posúdený podľa jednotlivých regiónov, pričom sa mali zohľadniť topografické a demografické osobitosti každého z nich. V tejto správe sa tak navyše poukazuje na potrebu zorganizovať technologicky neutrálnu verejnú súťaž s cieľom určiť najvhodnejšiu platformu.
- 114 Tieto úvahy neobsahujú zjavne nesprávne posúdenie. Z bodu 6 správy uvedenej v bode 111 vyššie totiž vyplýva, že španielske orgány analyzovali dva možné scenáre, a to rozšírenie pokrytia obyvateľstva z 98 na 100 % a rozšírenie pokrytia obyvateľstva z 96 % na 100 %. Nijaký z týchto dvoch scenárov nezodpovedá rozšíreniu pokrytia z 96 % na 98,5 %. Okrem toho podľa záverov uvedenej správy týkajúcich sa týchto dvoch scenárov bolo pravdepodobné, že najvhodnejšie konečné riešenie bude to, ktoré vychádza zo zohľadnenia dvoch alternatív, a to terestriálnej a satelitnej platformy, pričom jedno alebo druhé riešenie sa uplatní v závislosti od podmienok a okolností fyzickej lokalizácie obyvateľstva, na ktoré sa rozšíri pokrytie. Bez toho, aby autonómne spoločenstvo predtým vypracovalo podrobnú štúdiu a pritom zohľadnilo orografiu terénu, územné rozdelenie obyvateľstva a situáciu existujúcej televíznej vysielacej siete, bolo nemožné predvídať rozsah, v akom každá alternatíva prispeje ku konečnému riešeniu. Z uvedeného vyplýva, že analýza obsiahnutá v tejto správe neodôvodnila porušenie zásady technologickej neutrality. Navyše, hoci je nesporné, že – ako tvrdia žalobcovia – podľa tej istej správy by v prípade pokrytia presahujúceho približne 90 domácností bolo najekonomickejším riešením terestriálne vysielanie, nič to nemení na tom, že tento záver bol výslovne doplnený iba informatívne bez toho, aby spochybnil ostatné závery dotknutej správy.
- 115 Po druhé, pokiaľ ide o analýzu prvého žalobcu, z odôvodnenia 157 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že niektoré autonómne spoločenstvá predložili počas správneho vyšetrovania interné výpočty porovnávajúce náklady na používanie týchto dvoch technológií na rozšírenie pokrytia. Okrem neistého dátumu uskutočnenia týchto výpočtov však žiadny z nich nebol dostatočne podrobný a spoľahlivý na odôvodnenie voľby terestriálnej technológie na rozšírenie pokrytia. Podľa Komisie žiadny z týchto výpočtov navyše neuskutočnil nezávislý odborník.
- 116 Ako potvrdila Komisia na pojednávaní, keďže úvaha nachádzajúca sa v odôvodnení 157 napadnutého rozhodnutia sa týkala analýzy prvého žalobcu, zamietnutie tejto analýzy Komisiou nepredstavuje zjavne nesprávne posúdenie. Je totiž potrebné uviesť, že uvedená analýza neobsahuje nijaký dátum, pričom z pripomienok baskických orgánov z 24. februára 2011 predložených počas správneho konania vyplýva, že predmetná analýza potvrdzuje štúdiu prevádzkovateľa telekomunikačných infraštruktúr a dodávateľa sieťových zariadení z roku 2010. Keďže bola predmetná analýza vypracovaná oveľa neskôr, než bolo prijaté predmetné opatrenie, nemôže odôvodniť porušenie zásady technologickej neutrality voľbou terestriálnej platformy. Podľa judikatúry totiž otázku, či opatrenie predstavuje štátnu

pomoc, treba posúdiť vzhľadom na situáciu, ktorá existovala v čase prijatia tohto opatrenia (pozri rozsudok z 12. mája 2011, Région Nord-Pas-de-Calais a Communauté d'Agglomération du Douaisis/Komisija, T-267/08 a T-279/08, Zb., EU:T:2011:209, bod 143 a citovanú judikatúru).

- 117 V rozsahu, v akom žalobcovia v tejto súvislosti tvrdia, že Komisia v poznámke pod čiarou č. 69 napadnutého rozhodnutia nesprávne usúdila, že analýza prvého žalobcu jej nebola predložená, stačí uviesť, že v tejto poznámke pod čiarou Komisia uviedla, že štúdia týkajúca sa odhadu baskických orgánov, podľa ktorej bola satelitná infraštruktúra nákladnejšia než modernizácia terestriálnej siete druhým žalobcom, nebola predložená. Z korešpondencie medzi španielskymi orgánmi a Komisiou však vyplýva, že Komisia žiadala o doplňujúce informácie týkajúce sa odhadu nákladov, ktorý vykonali baskické orgány. Tieto informácie však neboli Komisii poskytnuté. Komisia preto v odôvodnení 157 uvedeného rozhodnutia uviedla, že analýza baskických orgánov nie je dostatočne podrobná na odôvodnenie voľby terestriálnej technológie na rozšírenie pokrytia.
- 118 Po tretie v rozsahu, v akom žalobcovia tvrdia, že voľba satelitného riešenia v oblasti III, ktorú Komisia nespochybnila, preukazuje, že španielske orgány v každom jednotlivom prípade vybrali objektívne najvhodnejšiu technológiu, treba konštatovať, že táto argumentácia bola už zamietnutá v rámci prvej časti prvého žalobného dôvodu.
- 119 Po štvrté žalobcovia tvrdia, že ich stanovisko potvrdzovali tiež štúdie prevádzkovateľa telekomunikačných infraštruktúr a dodávateľa sieťových zariadení, ktoré mala Komisia posúdiť. V tejto súvislosti Komisia v odôvodnení 158 napadnutého rozhodnutia usudzuje, že tieto štúdie pochádzajú z roku 2010, teda zo značne neskoršieho obdobia než realizácia predmetných opatrení. Podľa Komisie skutočnosť, že predmetné štúdie boli vypracované až po realizácii predmetných opatrení, znamená, že bez ohľadu na to, či ich možno považovať za nezávislé a dostatočne spoľahlivé, ich nemožno uvádzať na podporu odôvodnenia toho, že španielska vláda neuskutočnila technologicky neutrálnu verejnú súťaž. Komisia ďalej uviedla, že výsledky uvedených štúdií sú v rozpore s odhadom nákladov vedľajšieho účastníka konania, podľa ktorého je satelitná technológia výhodnejšia z hľadiska nákladov.
- 120 Nijaký dôkaz, ktorý predložili žalobcovia, nepreukazuje, že by tieto úvahy boli zjavne nesprávne. Na jednej strane z poznámok pod čiarou č. 37 a 38 napadnutého rozhodnutia obsahujúcich zhrnutie obsahu štúdií prevádzkovateľa telekomunikačných infraštruktúr a dodávateľa sieťových zariadení, ktoré predložila Komisia v nadväznosti na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania nariadené Všeobecným súdom (pozri bod 38 vyššie), ako aj z odôvodnenia 158 tohto rozhodnutia, ktoré obsahuje posúdenie uvedených štúdií Komisiou týkajúce sa prejednávaného prípadu, totiž vyplýva, že Komisia tieto štúdie preskúmala. Na druhej strane treba uviesť, že tieto štúdie pochádzajú z roku 2010 a ako referenčné obdobie uvádzajú rok 2009. Komisia teda mohla oprávnenne konštatovať, že tie isté štúdie pochádzali z neskoršieho obdobia než predmetné opatrenia. Už bolo pripomenuté, že otázku, či určité opatrenie predstavuje štátnu pomoc, treba posúdiť vzhľadom na situáciu, ktorá existovala v čase prijatia tohto opatrenia (pozri bod 116 vyššie). Ako vyplýva z porovnania predmetných štúdií s odhadmi nákladov, ktoré predložil vedľajší účastník konania a ktoré poskytla Komisia v nadväznosti na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania nariadené Všeobecným súdom (pozri bod 28 vyššie), Komisia mohla oprávnenne konštatovať, že odhady vedľajšieho účastníka konania odporujú výsledkom dotknutých štúdií. Navyše samotní žalobcovia zdôrazňujú, že rozhodnutie týkajúce sa voľby platformy neprijal uvedený prevádzkovateľ, ale španielske orgány, ktorým však predmetné štúdie neboli v čase prijatia ich rozhodnutia známe.
- 121 V rozsahu, v akom žalobcovia v tejto súvislosti počas pojednávania tvrdili, že Komisia mala tiež zohľadniť správy poskytnuté *a posteriori*, pričom odkázali na rozsudok z 3. júla 2014, Španielsko a i./Komisia (T-319/12 a T-321/12, EU:T:2014:604), ich argumentáciu nemožno prijať. Je totiž potrebné uviesť, že vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, išlo o otázku, či členský štát konal tak, ako by konal súkromný investor, a nie o otázku zlučiteľnosti opatrenia s vnútorným trhom podľa článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ. V tejto súvislosti Všeobecný súd v bode 134 tohto rozsudku usúdil, že doplňujúce ekonomické analýzy, ktoré poskytol členský štát počas správneho konania, mohli objasniť

skutočnosti existujúce v čase rozhodnutia o investícii, pričom Komisia mala tieto analýzy zohľadniť. Takýto záver však nijako nespochybňuje judikatúru, podľa ktorej musí byť otázka, či určité opatrenie predstavuje štátnu pomoc, vyriešená vo svetle situácie existujúcej v čase prijatia tohto opatrenia vzhľadom na to, že ak by Komisia zohľadnila neskoršie skutočnosti, zvýhodnila by členské štáty, ktoré si nespĺnili svoju povinnosť oznámiť pomoc vo fáze projektu, ktorú zamýšľajú poskytnúť (pozri rozsudok Région Nord-Pas-de-Calais a Communauté d'Agglomération du Douaisis/Komisnia, už citovaný v bode 116 vyššie, EU:T:2011:209, bod 143 a citovanú judikatúru).

- 122 Po piate žalobcovia tvrdia, že Komisia spochybnila štúdie prevádzkovateľa telekomunikačných infraštruktúr a dodávateľa sieťových zariadení, pričom v odôvodneniach 158 a 164 bez vysvetlenia priradila výpočtom nákladov, ktoré uskutočnil vedľajší účastník konania, vyššiu dôkaznú hodnotu.
- 123 Túto argumentáciu nemožno prijať. Pokiaľ totiž ide o odôvodnenie 158 napadnutého rozhodnutia, bolo už konštatované (pozri bod 119 vyššie), že Komisia v ňom usúdila, že to, že predmetné štúdie sa uskutočnili až po realizácii predmetných opatrení, znamená, že bez ohľadu na to, či ich možno považovať za nezávislé a dostatočne spoľahlivé, ich nemožno uvádzať na podporu odôvodnenia, že španielska vláda neuskutočnila technologicky neutrálnu verejnú súťaž. Komisia ďalej poukázala na to, že výsledky uvedených štúdií sú v rozpore s odhadom nákladov vedľajšieho účastníka konania, podľa ktorého je satelitná technológia výhodnejšia z hľadiska nákladov.
- 124 Z odôvodnenia 158 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia odmietla štúdie, ktoré predložil prevádzkovateľ telekomunikačných infraštruktúr a dodávateľ sieťových zariadení, pričom sa nevyjadřila k nezávislosti a spoľahlivosti týchto štúdií, a to z dôvodu, že tieto štúdie sa uskutočnili po realizácii predmetných opatrení a sú v rozpore s odhadom nákladov vedľajšieho účastníka konania. Na rozdiel od toho, čo tvrdia španielske orgány, Komisia nevyšhodnila štúdiu vedľajšieho účastníka konania oproti štúdiám, ktoré poskytol uvedený prevádzkovateľ. Komisia skôr iba predstavila obsah štúdie vedľajšieho účastníka konania, podľa ktorej bola satelitná technológia výhodnejšia z hľadiska nákladov, čo je v rozpore s výsledkami štúdií, ktoré predložil tento prevádzkovateľ. Tento záver je potvrdený tým, že z odôvodnenia 154 uvedeného rozhodnutia vyplýva, že podľa Komisie by výber danej technológie mohol byť schválený, ak by bol odôvodnený závermi predbežnej štúdie, v ktorej sa preukázalo, že vzhľadom na kvalitu a náklady bolo možné vybrať len jedno technologické riešenie. Na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobcovia, Komisia teda neusúdila, že štúdia vedľajšieho účastníka konania bola platná alebo preukazovala nadradenosť satelitného riešenia. Jej cieľom bolo preskúmať, či by predmetné opatrenia mohli byť z dôvodu nedodržania zásady technologickej neutrality odôvodnené predbežnou štúdiou, ktorá uprednostňuje výber len jedného technologického riešenia.
- 125 Pokiaľ ide o odôvodnenie 164 napadnutého rozhodnutia, Komisia v ňom uviedla, že podľa vedľajšieho účastníka konania je údaj španielskych orgánov o 1 380 kanáloch veľmi prehnaný. Naproti tomu nekonštatovala, že by počet regionálnych kanálov, ktoré odhadoval vedľajší účastník konania, a to 415 podľa poznámky pod čiarou č. 93 uvedeného rozhodnutia, bol presný. Keďže v tomto odôvodnení Komisia usúdila, že španielske orgány nepodložili svoje tvrdenie, podľa ktorého nebola satelitná technológia prispôbená na vysielanie veľkého počtu regionálnych televíznych kanálov, uplatnila iba pravidlo týkajúce sa dôkazného bremena uvedené v odôvodnení 154 tohto rozhodnutia, podľa ktorého Španielskemu kráľovstvu prináležalo preukázať, že vzhľadom na kvalitu a náklady bolo možné vybrať len jedno technologické riešenie.
- 126 Po šieste žalobcovia tvrdia, že Komisia neodkázala konkrétne na rôzne správy autonómnych spoločenstiev. Táto argumentácia musí byť takisto zamietnutá. Pokiaľ ide na jednej strane o Baskicko, už bolo konštatované, že posúdenie Komisiou neobsahovalo zjavné pochybenie (pozri body 115 a 116 vyššie). Na druhej strane v prípade neexistencie akéhokoľvek spresnenia v súvislosti s relevantnosťou správ iných autonómnych spoločenstiev týkajúcich sa situácie v Baskicku, nemožno prijať záver, že by sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia skutkových okolností týkajúcich sa Baskicka.

- 127 Napokon treba zamietnuť argumentáciu žalobcov, podľa ktorej porušila Komisia svoju povinnosť odôvodnenia tým, že posúdila analýzu prvého žalobcu. Dôvody, pre ktoré nebola analýza baskických orgánov podľa Komisie dostatočná na odôvodnenie výberu terestriálnej technológie na účely rozšírenia pokrytia, vyplývajú z právneho hľadiska dostatočne z odôvodnenia 157 napadnutého rozhodnutia (pozri bod 116 vyššie).
- 128 V treťom rade v rozsahu, v akom žalobcovia tvrdia, že Komisia sa dopustila pochybenia z dôvodu, že v troch predchádzajúcich prípadoch povolila pomoc, ktorá bola v rozpore so zásadou technologickej neutrality, musí byť ich argumentácia takisto zamietnutá.
- 129 Je totiž potrebné uviesť, že žalobcovia poukazujú na predchádzajúcu rozhodovaciu prax Komisie, ktorej existenciu nepreukázali. Pokiaľ ide o rozhodnutie Komisie N 103/2007 z 25. septembra 2007 týkajúce sa nadobudnutia digitálnych dekodérov a prispôsobenia už existujúcich spoločných televíznych antén v provincii Soria (Španielsko), už bolo rozhodnuté, že Komisia výslovne konštatovala, že opatrenie uvedené v tomto rozhodnutí umožňovalo spotrebiteľom nadobudnúť akýkoľvek typ dekodéra vďaka príspevku nezávislému od technologickej platformy, ktorú sa spotrebiteľ rozhodne používať, a že výslovne usúdila, že uvedené opatrenie bolo v súlade so zásadou technologickej neutrality (rozsudok z 15. júna 2010, Mediaset/Komisia, T-177/07, Zb., EU:T:2010:233, bod 103). Podľa jej rozhodnutí N 222/2006 z 22. novembra 2006 o pomoci na zníženie digitálnej dividendy na Sardínii (Ú. v. EÚ C 68, s. 5) a SA.33980 z 5. decembra 2013 o miestnej televízii v Spojenom kráľovstve uskutočnili orgány výber na základe predbežných štúdií, ako vyplýva z poznámok pod čiarou č. 85 a 86 napadnutého rozhodnutia. Za týchto podmienok nemožno považovať existenciu rozhodovacej praxe za preukázanú. V každom prípade zákonnosť rozhodnutia Komisie, ktorým sa konštatuje, že pomoc nezodpovedá podmienkam uplatnenia tejto výnimky, musí byť posúdená iba v rámci článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ a nie na základe údajnej predchádzajúcej praxe (pozri rozsudok z 21. júla 2011, Freistaat Sachsen a Land Sachsen-Anhalt/Komisia, C-459/10 P, EU:C:2011:515, bod 38 a citované judikatúru).
- 130 Vo štvrtom rade žalobcovia tvrdia, že Komisia nepreskúmala, či konkrétne rozhodnutia každého autonómneho spoločenstva boli prijaté vo svetle skutkových okolností na ich príslušných územiach, a dopustila sa tak pochybenia pri odôvodnení. Túto argumentáciu treba zamietnuť.
- 131 Je potrebné uviesť, že Komisia v odôvodneniach 90 až 93 napadnutého rozhodnutia, ktoré odkazujú na odôvodnenia 23 až 31 tohto rozhodnutia, totiž opisuje právny základ predmetnej pomoci. Konštatovala, že právny rámec digitalizácie v Španielsku bol zložitý a tvorili ho viaceré nástroje, ktoré počas štyroch rokov vydali tak španielska vláda a autonómne spoločenstvá, ako aj miestne orgány. Podľa Komisie národný technický plán v prospech DTT z roku 2005 a národný plán v prospech prechodu na DTT z roku 2007, hoci z veľkej časti upravujú prechod na DTT v oblasti I, takisto stanovili základ dodatočných opatrení na rozšírenie v oblasti II. Národný technický plán v prospech DTT takisto povolil miestnym orgánom, aby v spolupráci s autonómnymi spoločenstvami zriadili dodatočné prenosové centrá potrebné na zaručenie príjmu DTT v oblasti II. Tieto opatrenia na rozšírenie boli uskutočnené regionálnymi orgánmi po tom, čo boli s uvedenou vládou uzatvorené viaceré rámcové dohody a dodatky k týmto rámcovým dohodám. Podľa Komisie autonómne spoločenstvá v praxi uplatňovali usmernenia tejto vlády o rozšírení DTT. Uvoľnenie štátnej pomoci na rozvoj DTT v rámci oblasti II sa uskutočnilo vo forme prevodu finančných prostriedkov národných a regionálnych orgánov v prospech príjemcov.
- 132 Z rôznych legislatívnych a správnych aktov španielskych orgánov vyplýva, že plán prechodu na digitálne televízne vysielanie na celom území Španielskeho kráľovstva s prevládajúcim využitím terestriálnej technológie spadal pod iniciatívu ústrednej správy, ktorá ju aj koordinovala. Ako vyplýva z odôvodnenia 24 napadnutého rozhodnutia, je nepochybné, že zákon č. 10/2005, ktorý predstavoval začiatok regulácie prechodu na DTT, spresnil potrebu podporovať prechod z analógovej technológie na DTT. Ako vyplýva z odôvodnenia 26 uvedeného rozhodnutia, španielske orgány v doplnujúcom ustanovení národného technického plánu v prospech DTT stanovili možnosť rozšírenia pokrytia

prostredníctvom terestriálnej technológie v riedko osídlených oblastiach pod podmienkou, že miestna inštalácia bude v súlade s týmto plánom. Odôvodnenia 28 až 32 tohto rozhodnutia, ktorých obsah žalobcovia nespochybňujú, opisujú spoluprácu medzi ministerstvom a autonómnymi spoločenstvami prostredníctvom rámcových dohôd a dodatkov k týmto dohodám s cieľom uskutočniť digitalizáciu v oblasti II. Tieto akty sa týkajú najmä spolufinancovania rozšírenia pokrytia DTT v uvedenej oblasti španielskou vládou.

- 133 Vzhľadom na uvedené skutočnosti nemožno Komisii vytýkať, že španielske opatrenia na rozvoj DTT v oblasti II posudzovala v jedinom a tom istom kontexte. Jednotlivé štátne zásahy na národnej, regionálnej a miestnej úrovni musia byť posudzované na základe ich účinkov, pričom v prejednávacom prípade sú navzájom tak úzko prepojené, že Komisia ich mohla posudzovať ako jedinú schému pomoci, ktorú orgány verejnej moci v Španielsku priznali. O takýto prípade ide najmä preto, že následné zásahy Španielska boli najmä vzhľadom na ich chronológiu, účel a situáciu v uvedenej oblasti tak úzko prepojené, že Komisii nemožno vytýkať, že ich nerozdelila (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. marca 2013, Bouygues a i./Komisia a i., C-399/10 P a C-401/10 P, Zb., EU:C:2013:175, body 103 a 104).
- 134 Okrem toho v prípade schémy pomoci sa Komisia môže obmedziť na skúmanie povahy predmetnej schémy, aby v odôvodnení rozhodnutia posúdila, či táto schéma je vhodná na účely realizácie jedného z cieľov stanovených v článku 107 ods. 3 ZFEÚ. Komisia tak v rozhodnutí týkajúcom sa takej schémy nie je v každom jednotlivom prípade povinná vykonať analýzu pomoci poskytnutej na základe takej schémy. Individuálnu situáciu každého z dotknutých podnikov je potrebné overiť až vo fáze vymáhania pomoci (rozsudky zo 7. marca 2002, Taliansko/Komisia, C-310/99, Zb., EU:C:2002:143, body 89 a 91; z 9. júna 2011, Comitato „Venezia vuole vivere“ a i./Komisia, C-71/09 P, C-73/09 P a C-76/09 P, Zb., EU:C:2011:368, bod 63, a z 13. júna 2013, HGA a i./Komisia, C-630/11 P až C-633/11 P, Zb., EU:C:2013:387, bod 114).
- 135 Navyše z odôvodnenia 114 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia preskúmala najmä prípad autonómnej oblasti Baskicko, ktorý španielske orgány predstavili ako najlepší a jediný príklad s cieľom poukázať na neexistenciu štátnej pomoci v súlade s kritériami, ktoré stanovil Súdny dvor v rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovanom v bode 18 vyššie (EU:C:2003:415).
- 136 V piatom rade žalobcovia Komisii vytýkajú, že v rámci svojho preskúmania proporcionality sporného opatrenia nezohľadnila rozdelenie právomocí medzi orgánmi verejnej moci, pričom vyžadovala, aby španielska vláda zorganizovala verejnú súťaž pre celé svoje územie.
- 137 V tejto súvislosti treba uviesť, že Komisia v odôvodnení 166 napadnutého rozhodnutia usúdila, že čo sa týka proporcionality, pri navrhovaní zásahu v oblasti II by bolo vhodnejšie, aby španielska vláda najprv uskutočnila porovnanie nákladov alebo verejnú súťaž na národnej úrovni. Komisia sa domnieva, že ak by sa teda uskutočnila celoštátna verejná súťaž, mohla by sa cena ešte viac znížiť. Spresnila, že hoci španielske orgány mali pri poskytovaní prostriedkov uvedenej vlády právomoc rozhodnúť o administratívnej organizácii, táto vláda namiesto toho, aby trvala na použití technológie DTT, mohla aspoň podnieť autonómne spoločenstvá, aby vo svojich verejných súťažiach zohľadnili prípadné úspory nákladov v prípade konkrétnych platforiem.
- 138 V prípade týchto úvah nedošlo k žiadnemu zjavne nesprávnemu posúdeniu. Komisia sa totiž okrem toho, že zohľadnila rozdelenie právomocí medzi španielskymi orgánmi verejnej moci, obmedzila na zdôraznenie skutočnosti, že španielska vláda mohla podnieť autonómne spoločenstvá, aby zohľadnili prípadné zníženia cien, ktoré by mohli vyplynúť zo zosúladeného postupu. Na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobcovia, Komisia nevyžadovala, aby sa uskutočnila jediná verejná súťaž pre celé územie Španielska. Keďže prechodom na DTT sa zaoberali rôzne legislatívne a správne opatrenia španielskych orgánov na národnej úrovni a tento prechod bol sčasti financovaný z rozpočtu uvedenej vlády (pozri

body 2 až 8 vyššie), nemožno prijať záver, že podnecovanie autonómnych spoločenstiev, aby uskutočnili verejné súťaže pri zohľadnení prípadných úspor, ktoré možno dosiahnuť v prípade určitých platforiem, je v rozpore s rozdelením právomocí medzi španielskymi orgánmi verejnej moci.

139 Prvá výhrada musí byť preto zamietnutá.

– O druhej výhrade založenej na neexistencii zbytočných narušení hospodárskej súťaže

140 Žalobcovia tvrdia, že predmetné opatrenie nie je minimálnym opatrením, ktoré je nevyhnutné na dosiahnutie sledovaného cieľa so súčasným vylúčením zbytočného narušenia hospodárskej súťaže. Domnievajú sa, že Komisia tým, že v odôvodnení 170 napadnutého rozhodnutia stručne konštatovala existenciu zbytočných narušení hospodárskej súťaže, porušila povinnosť odôvodnenia a dopustila sa pochybenia.

141 V tejto súvislosti stačí na jednej strane uviesť, že z odôvodnení 153 až 169 napadnutého rozhodnutia z právneho hľadiska dostatočne vyplýva, že podľa Komisie existovali zbytočné narušenia hospodárskej súťaže z dôvodu porušenia zásady technologickej neutrality, ako navyše uznali žalobcovia vo svojej žalobe. Komisia teda neporušila svoju povinnosť odôvodnenia. Na druhej strane argumentácia žalobcov smerujúca k preukázaniu nesprávnych posúdení Komisie v súvislosti s nedodržaním zásady technologickej neutrality bola už zamietnutá (pozri body 102 až 139 vyššie).

142 Druhá výhrada musí byť preto zamietnutá.

143 Z toho vyplýva, že druhá časť druhého žalobného dôvodu, a teda aj celý tento žalobný dôvod musia byť zamietnuté.

O treťom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení v súvislosti s konštatovaním novej pomoci

144 Žalobcovia tvrdia, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keďže usúdila, že predmetné opatrenie bolo novou pomocou. Domnievajú sa, že digitalizácia analógovej siete spočívajúca v jednoduchom zväčšení jej technickej kapacity bola nepodstatnou zmenou prípadnej existujúcej pomoci a nepredstavovala novú pomoc v rozsahu, v akom pôvodný rozvoj siahal do roku 1982, t. j. pred prístupom Španielskeho kráľovstva k Únii.

145 Treba konštatovať, že Komisia sa v odôvodneniach 173 až 175 napadnutého rozhodnutia domnievala, že predmetné opatrenie bolo štátnou pomocou, ktorú malo Španielske kráľovstvo oznámiť.

146 Treba pripomenúť, že článok 108 ZFEÚ stanovuje rôzne postupy podľa toho, či ide o existujúcu alebo novú pomoc. Zatiaľ čo nová pomoc musí byť podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ Komisii vopred oznámená a nemôže byť vykonaná, pokiaľ sa vo veci nerozhodlo s konečnou platnosťou, existujúca pomoc môže byť v súlade s článkom 108 ods. 1 ZFEÚ naďalej poskytovaná dovtedy, kým Komisia nerozhodne o jej nezlučiteľnosti (pozri rozsudok P, už citovaný v bode 95 vyššie, EU:C:2013:525, bod 36 a citovaný judikatúru). Existujúca pomoc sa musí považovať za zákonnú dovtedy, kým Komisia nezistí jej nezlučiteľnosť s vnútorným trhom (pozri rozsudok P, už citovaný v bode 95 vyššie, EU:C:2013:525, bod 41 a citovaný judikatúru).

147 Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [108 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339) vo svojom článku 1 písm. b) bode i) stanovuje, že existujúca pomoc znamená všetku pomoc, ktorá existovala pred nadobudnutím platnosti Zmluvy v príslušných členských štátoch, to znamená programy pomoci a individuálnu pomoc, ktoré boli zavedené pred nadobudnutím platnosti a sú uplatniteľné aj po nadobudnutí platnosti Zmluvy. Podľa článku 1 písm. c) tohto nariadenia všetka pomoc, to znamená schémy pomoci a individuálna

pomoc, ktorá nie je existujúcou pomocou vrátane úprav existujúcej pomoci, je novou pomocou. V tejto súvislosti článok 4 ods. 1 nariadenia Komisie (ES) č. 794/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 (Ú. v. EÚ L 140, s. 1; Mim. vyd. 08/004, s. 3) kvalifikuje na účely článku 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 659/1999 zmenu existujúcej pomoci ako každú zmenu, okrem zmien čisto formálneho alebo administratívneho charakteru, ktoré nemôžu ovplyvniť posúdenie zlučiteľnosti opatrenia pomoci s vnútorným trhom.

- 148 Opatrenia, ktorých cieľom bolo zavedenie alebo zmena pomoci, predstavujú v podstate novú pomoc. Konkrétne, keď zmena ovplyvňuje pôvodnú schému z hľadiska jej samotnej podstaty, táto schéma sa zmení na novú schému pomoci (pozri rozsudky z 30. apríla 2002, *Government of Gibraltar/Komisia*, T-195/01 a T-207/01, Zb., EU:T:2002:111, body 109 až 111; z 11. júna 2009, *AEM/Komisia*, T-301/02, Zb., EU:T:2009:191, bod 121, a z 11. júla 2014, *Telefónica de España a Telefónica Móviles España/Komisia*, T-151/11, Zb., EU:T:2014:631, bod 63).
- 149 Komisia sa v prejednávanej veci nedopustila pochybenia, keď usúdila, že predmetné opatrenie pomoci predstavovalo novú pomoc z dôvodu, že toto opatrenie podstatným spôsobom zmenilo pôvodnú schému. Ako uviedla Komisia v odôvodnení 174 napadnutého rozhodnutia, je totiž nesporné, že na začiatku 80. rokov v začiatkoch financovania rozširovania terestriálnej siete neexistovali na trhu súkromní vysielatelia, rozšírená infraštruktúra teda nezodpovedala potrebám verejnoprávneho vysielateľa a že rozšírenie existujúcej terestriálnej siete, ktorá bola v tom období jedinou platformou umožňujúcou prenos televízneho signálu v Španielsku, teda nenarušovalo hospodársku súťaž s ostatnými platformami.
- 150 Vzhľadom na túto pôvodnú schému Komisia mohla v odôvodnení 175 napadnutého rozhodnutia oprávnene usúdiť, že keďže sa príjemca pomoci a celkové okolnosti verejného financovania výrazne zmenili, predmetné opatrenie nemožno považovať za zmenu čisto formálneho a administratívneho charakteru, ale predstavuje zmenu, ktorá mala vplyv na samotnú podstatu pôvodnej schémy. V tejto súvislosti správne uviedla, že právne predpisy a technológia sa odvtedy zmenili, čo viedlo k vzniku nových vysielacích platforiem a vstupu nových subjektov, najmä súkromných vysielateľov, na trh. Ako uviedla Komisia v uvedenom odôvodnení 175, treba tiež zohľadniť skutočnosť, že prechod z analógového na digitálne televízne vysielanie v každom prípade umožnil až technologický pokrok, ku ktorému došlo po pristúpení Španielskeho kráľovstva k Únii. Na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobcovia, predmetná zmena pôvodnej schémy sa neobmedzovala iba na zlepšenie technickej kapacity existujúcej siete alebo na jednoduché doplnenie pôvodnej schémy, ale mohla sa dotknúť posúdenia zlučiteľnosti predmetného opatrenia pomoci s vnútorným trhom.
- 151 Z toho vyplýva, že tretí žalobný dôvod a v dôsledku toho žalobu v celom rozsahu treba zamietnuť.

O trovách

- 152 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobcovia nemali vo veci úspech, je opodstatnené určiť, že znášajú svoje vlastné trovy konania, a uložiť im povinnosť nahradiť trovy konania vo veci samej, ktoré vynaložili Komisia a vedľajší účastník konania, v súlade s ich návrhmi. Trovy konania o nariadení predbežného opatrenia znášajú žalobcovia v súlade s návrhmi Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**
2. **Comunidad Autónoma del País Vasco a Itelazpi, SA, znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania vo veci samej, ktoré vynaložili Európska komisia a SES Astra.**
3. **Comunidad Autónoma del País Vasco a Itelazpi znášajú trovy konania o nariadení predbežného opatrenia.**

Dittrich

Schwarcz

Tomljenović

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 26. novembra 2015.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu	2
Konanie a návrhy účastníkov konania	6
Právny stav	7
O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ	7
O prvej časti založenej na neexistencii hospodárskej výhody	7
– O prvom kritériu stanovenom v rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovanom v bode 18 vyššie (EU:C:2003:415), týkajúcom sa plnenia záväzkov služby vo verejnom záujme	8
– O štvrtom kritériu stanovenom v rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, už citovanom v bode 18 vyššie (EU:C:2003:415), týkajúcom sa záruky najnižších nákladov pre spoločnosť	14
O druhej časti založenej na neexistencii selektívnej výhody	16
O druhom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení v prípade analýzy zlučiteľnosti predmetného opatrenia s vnútorným trhom	17
O prvej časti založenej na pochybení pri uplatnení rozhodnutia 2005/842	17
O druhej časti založenej na porušení článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ	18
– O prvej výhrade založenej na pochybeniach týkajúcich sa technologickej neutrality, vhodnosti a primeranosti predmetného opatrenia	18
– O druhej výhrade založenej na neexistencii zbytočných narušení hospodárskej súťaže	25
O treťom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení v súvislosti s konštatovaním novej pomoci	25
O trovách	26